

LỜI TỎ TÌNH
THÁNG 10-2020
NĂM LỜI CHÚA

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
HƯỚNG TỚI SỰ TRƯỞNG THÀNH TOÀN DIỆN

THÁNG 10-2020
PM. CAO HUY HOÀNG

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 10-2020 NĂM LỜI CHÚA

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ HƯỚNG TỚI SỰ TRƯỞNG THÀNH TOÀN DIỆN

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thắp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng

30-09-2020

01/10 THÁNH TÊRÊXA HÀI ĐỒNG GIÊSU

Is 66,10-14c; Mt 18,1-4.

ĐẶT CUỘC ĐỜI MÌNH VÀO BÀN TAY CHÚA

“Nếu không hoá nên như trẻ nhỏ, các con sẽ không được vào Nước Trời”

Thiên Chúa là Đấng khiêm nhường. Chính Đức Khiêm Nhường đã biến Thiên Chúa quyền năng thành Thiên Chúa thương xót, biến quyền năng trừng phạt thành quyền năng cứu độ. Thánh Phaolô nói “Đức Giê-su vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế” (Phi 2, 6-8). Vì thế khi Người nói: “Nếu các con không hoá nên như trẻ nhỏ, các con sẽ không được vào Nước Trời”, Chúa muốn chúng ta sống hiền lành khiêm nhường như Người.

Bởi, phàm ai trong trần gian mà thoát khỏi sự khống chế của sự kiêu căng do ma quỷ đã thiết lập tự thuở tổ tông: con người muốn làm Thiên Chúa; chiếc bình sành phủ nhận ông thợ gốm và muốn làm ông thợ gốm! Thử xem, có chiếc bình sành nào nào nặn được một chiếc bình sành khác đâu!

Hóa nên như trẻ nhỏ là biết mình có mẹ có cha, biết mình cần nương cậy vào cha mẹ. Cũng vậy, hóa nên như trẻ nhỏ trước mặt Chúa, là biết mình hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa, là đặt mình vào trong bàn tay quyền năng và thương xót của Thiên Chúa. Ai không hóa nên như trẻ nhỏ, nghĩa là, phủ nhận Thiên Chúa, nghĩ tự mình có thể xoay xở, định đoạt được cuộc đời của mình, người ấy không được vào Nước Trời.

Thánh Nữ Tê-rê-xa Hài Đồng Giê-su, đã đặt cuộc đời mình và bàn tay quan phòng và yêu thương của Chúa. Người đã sống cuộc sống đơn sơ tin tưởng, phó thác bình an, và hạnh phúc thật trong vòng tay yêu thương của Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con noi gương thánh Nữ Tê-rê-xa, đặt cuộc đời chúng con trong bàn tay Chúa. Amen.

01/10 THỨ NĂM TUẦN 26 TN
G 19, 21-27, Lc 10, 1-12

TIN MỪNG YÊU THƯƠNG, TIN MỪNG BÌNH AN
“Sự bằng an của các con sẽ đến trên người ấy”

Chúa Giê-su sai các môn đệ ra đi, mang Tin Mừng bình an đến cho muôn người. Hành trang chính yếu của mỗi môn đệ là Tin Mừng Bình An, là chính Chúa Giê-su, chính lời dạy của Người, chính tình yêu thương cứu rỗi của Người. Không cần phải linh kinh, nhiều kê hành trang nào khác. Tất cả những thứ phương tiện điều kiện sống của người được sai đi sẽ trở thành vô nghĩa, nếu người được sai đi bỏ quên hoặc xem nhẹ “Tin Mừng và sống Tin Mừng”. Người loan báo Tin Mừng dẫu có sang trọng, oai vệ, ăn nói hùng hồn cách mấy mà không sống Tin Mừng, thì không những không mang lại hiệu quả bình an cho con người, lại còn là một sự sỉ nhục cho Tin Mừng đã rao giảng! Thế giới hôm nay đang cần nhìn thấy những người “sống tin mừng” hơn là chỉ nghe những kẻ nói suôn!

Chúa Giê-su nói: “Sự bằng an của các con sẽ đến trên người ấy”. Quả đúng là như thế, nếu người rao giảng Tin Mừng đang sống “bình an thật của Chúa Giê-su”, thì thật là có phúc cho những người được rao giảng, được đón nhận. Hình ảnh của những vị mục tử hết lòng vì đoàn chiên đã để lại trong lòng đoàn chiên sự bình an của người hy hiến. Hình ảnh của cha mẹ yêu thương và tận tình cho con cái, là lẽ sống bình an để lại cho con cái, bình an của người chết vì yêu.

Chúa mời gọi mỗi chúng ta hãy làm cho vinh danh tình yêu của Thiên Chúa trong chính cuộc sống Tin Mừng của chúng ta: Tin Mừng yêu thương và Tin Mừng mang lại bình an đích thực. Ai không sống đức yêu thương, thì chưa sống Tin Mừng, thì chưa có bình an thật, thì không thể mang lại bình an cho ai cả. Không ai cho cái mình không có.

Lạy Chúa, xin cho chúng con ý thức sứ vụ của mỗi chúng con là sống đức yêu thương của Tin Mừng. Amen.

01/10 Ngày Trung Thu. Cầu cho thiếu nhi.

Hc 42,15-16. 43,1-2.6-10; Mc 10,13-16

VẪN MÃI LÀ THIẾU NHI CỦA CHÚA

“Nước Thiên Chúa thuộc về những ai giống như chúng”

Tết Trung Thu năm nay có điều thú vị bất ngờ là trùng với ngày Lễ Kính Thánh Nữ Tê-rê-xa Hải Đồng Giê-su. Sự trùng hợp gợi lên cho chúng ta hình ảnh một thiếu nhi gương mẫu: Thánh nữ Tê-rê-xa: “Soi trong gương, nàng đã là thanh nữ, nhìn vào lòng, nàng còn mãi thiếu nhi”.

Thánh ý Chúa muốn mỗi chúng ta hãy sống tâm tình thiếu nhi, tâm tình bé thơ hoàn toàn thuộc về, hoàn toàn nương cậy vào quyền năng và sự quan phòng đầy lòng xót thương của Chúa. Thiếu nhi, trẻ thơ cần đến cha mẹ thế nào, thì chúng ta cũng cần đến Thiên Chúa thế ấy. Đừng nghĩ mình lớn rồi, có tài có phép, có học biết có khả năng, có điều kiện, có tiền bạc mà loại trừ sự can thiệp của Thiên Chúa, mà bắt cần Thiên Chúa. Hãy nhớ rằng tất cả những gì ta có, thấy đều là của Chúa ban cho, để chúng ta sử dụng trong thời gian cho vinh danh Thiên Chúa. Nhớ chuyện Đức Cha Giuse Maria Phạm Ngọc Chi trong lúc tuổi già, bỗng hóa nên như con nít ở nhà hưu, có người nói: “Một giám mục nổi tiếng với năm bảy cái bằng tiến sĩ kia, nay đâu rồi, mà giờ đây chỉ còn là một em bé chẳng biết tên, biết tuổi của chính mình”.

Chúa muốn chúng ta hãy đón nhận Nước Thiên Chúa như một trẻ em vui mừng đón nhận tình yêu thương và quà tặng của cha mẹ. Dầu có ở tuổi nào đi nữa, thì cũng hãy hồn nhiên như trẻ thơ, và nhìn nhận mọi sự trong đời là hồng ân của Chúa. Ước gì mỗi người lớn cũng đón tết Trung Thu với tâm tình của một thiếu nhi hoàn toàn thuộc về Chúa, để cảm tạ Chúa, và để tiếp tục tín thác vào Người. “Soi gương thì thấy mình già, soi lòng mình vẫn còn là thiếu nhi” .

Lạy Chúa, dẫu con ở tuổi nào, làm lớn hay nhỏ, nghèo hay giàu, cũng xin cho con là bé thơ trong tay Chúa. Amen.

02/10 THỨ SÁU TUẦN 26 TN

G 38, 1. 12-21; 39, 33-35, Lc 10, 13-16

QUÝ CHUỘNG TIN MỪNG HƠN MỌI SỰ THẾ GIAN

“Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”

Thiên Chúa quyền năng nhưng giàu lòng thương xót muốn cứu chuộc con người khỏi án tử đời đời, và được sống sự sống của Thiên Chúa. Đức Giê-su Ki-tô, Đấng được Thiên Chúa Cha sai đến trần gian, làm người trần gian, đi giữa trần gian, và thực hiện ý muốn tốt lành của Thiên Chúa cho trần gian là tỏ bày lòng thương xót và ơn cứu độ của Thiên Chúa.

Chúa Giê-su tha thiết mời gọi mọi người đón nhận Người và Tin Mừng của Người, tất cả chỉ vì ích lợi là phần rỗi của con người, của chúng ta. Biết thế, nhưng Người tôn trọng tự do của chúng ta, bởi ơn cứu độ là quà tặng nhưng không, chứ không phải là một áp đặt.

Đã có nhiều người ở những vùng miền được nghe điều Chúa Giê-su dạy, được thấy việc Chúa Giê-su làm, nhưng vẫn không sám hối và trở về tin nhận Thiên Chúa. Họ kiêu căng mê muội nên không thể nhận ra giá trị của Tin Mừng, của ơn cứu độ nơi con người Đức Giê-su tầm thường khiêm nhường bé mọn. Họ kỳ vọng một Đấng Cứu Thế theo ý họ, có thể làm thỏa mãn cơn khát hạnh phúc trần gian của họ, hơn là phải buông bỏ nhưng dục vọng đời này để được hạnh phúc đời sau. Vì thế, Chúa Giê-su phải xác quyết: *“Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”*.

Như thế thì, không đón tiếp Đức Giê-su là không đón tiếp Thiên Chúa, không đón nhận ơn cứu độ, không đón nhận sự sống mới, sự sống vĩnh cửu. Việc ấy, đồng nghĩa với việc tự gieo mình vào chỗ diệt vong ngàn đời. Lời Chúa nhắc nhở mỗi chúng ta hãy trân trọng đón tiếp Chúa Giê-su và quý chuộng Tin Mừng của Người hơn mọi sự ở trần gian này.

Lạy Chúa, xin cho chúng con yêu mến Chúa Giê-su trên hết mọi sự trần gian và sống Tin Mừng Người dạy. Amen.

02/10 CÁC THIÊN THẦN HỘ THỦ. Lễ nhớ.

Xh 23,20-23; Mt 18,1-5.10

LUÔN NHỚ MÌNH ĐƯỢC CHÚA CHỜ CHE

“Các thiên thần của họ trên trời hằng chiêm ngưỡng thánh nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”.

Chúa yêu thương quan phòng chúng ta. Người ban cho mỗi người chúng ta có một “Thiên Thần hộ thủ”, hay “Thiên Thần bản mệnh”, để gìn giữ chúng ta được bình an hồn xác.

Thiên thần bản mệnh của mỗi người, là loài thọ tạo thiêng liêng, luôn châu chực chiêm ngưỡng thánh nhan Thiên Chúa, nhưng cũng luôn bảo vệ chăm sóc chúng ta từng giây phút, không rời. Thánh Vịnh 90 cho biết: “Thiên Thần cứu bạn thoát lưới dò của kẻ bẫy chim, và thoát khỏi quan ôn tác hại. Bạn không còn sợ hãi cảnh kinh dị ban đêm, cũng không còn e ngại mũi tên ban ngày bay tới; không còn sợ quan ôn trong bóng tối lang thang, cũng không còn lo dịch tễ vào buổi trưa sát hại. Tai nạn không đến gần được bạn, và oan ương không bén bảng tới nhà bạn ở. Vì Chúa đã lệnh cho thiên thần Người săn sóc bạn, để chụ vị đó gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta khiêm nhường nhận ra sự yếu đuối hèn mọn của mình, khiêm nhường sống tinh thần trẻ thơ, cần đến sự chờ che chăm sóc, cần đến sự nâng đỡ bảo bọc của Thiên Chúa, qua sự hộ thủ của Thiên Thần bản mệnh. Chúa Giê-su nói: “Các con hãy coi chừng, đừng khinh rẻ một ai trong những kẻ bé mọn này, vì Thầy bảo các con, thiên thần của chúng trên trời hằng chiêm ngưỡng thánh nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”. Hãy luôn nhớ mình được Chúa chờ che.

Có thể chúng ta vẫn đang quên rằng mình đang luôn có một thiên thần hộ thủ, thực hiện ý muốn quan phòng của Chúa. Hãy tạ ơn Chúa và yên tâm bước đi trước mặt Chúa trên đường ngay chính giữa cuộc đời đầy những bất chính, bất an.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa quan phòng. Xin giúp chúng con sống đơn sơ tín thác trong vòng tay yêu của Chúa. Amen.

03/10 THỨ BẢY TUẦN 26 TN
G 42,1-3.5-6.12-17; Lc 10,17-24

TÊN CÁC CON ĐƯỢC GHI TRÊN TRỜI

“Các con hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”

Được sai đi và trở về, các môn đệ vui mừng vì thành công. Họ nói với Chúa Giê-su “nhân danh Thầy thì cả ma quỷ cũng vâng phục chúng con”. Chúa Giê-su hiểu thấu âm mưu của ma quỷ đang gieo vào lòng các môn đệ Người một ý niệm tự mãn, tên tuổi, danh vọng. Vì thế, Người dạy họ: “Các con hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”.

Tin mừng hôm nay cũng đang xoáy xoay sâu thẳm vào mỗi tác lòng chúng ta. Làm người, ai cũng muốn mình được biết đến, được đề cao. Nỗi buồn lớn nhất của con người là trở nên vô dụng, bị quên lãng, không ai nhớ đến. Vì thế mà có người ra công gắng sức để khẳng định cho mình một tên tuổi, một danh vọng trần gian. Có người làm được đôi việc lành, việc thiện, việc đạo đức, việc phục vụ thì vênh vang tự đắc và muốn mọi người phải công nhận. Thành phần nào cũng có người thích và làm mọi cách cho bằng được để có tên tuổi, để nổi danh... trong các loại hư danh tội tộ ở trần gian này.

Để mà chi? Có phải để thỏa mãn lòng kiêu ngạo? Có tên trên những bảng vàng sáng chói, có tên trong danh sách những nhạc sĩ, thi sĩ, họa sĩ nổi tiếng, có tên trong danh sách những người đẹp nhất hành tinh... để mà chi, nếu không có tên trong danh sách những người vào Nước Thiên Chúa. Bấy giờ, kẻ bán rau, bán cá, bán hủ tiếu gõ, người hành khất cuối thôn vô danh tiểu tốt ở trần gian kia lại có tên trên trời, còn người sáng chói hình ảnh tên tuổi trên các trang mạng, trên album bài hát, trên tác phẩm văn học nghệ thuật, trên trang tài tử mỹ nhân... lại không thấy có tên.... Có đáng tiếc cho một cuộc đời không? Lời Chúa đang xoáy vào lòng mỗi người!

Lạy Chúa, xin cho con sống và làm việc, tất cả vì yêu Chúa, yêu người và cho vinh danh Thiên Chúa mà thôi. Amen.

04/10 CHÚA NHẬT 27 MÙA TN

Is 5,1-7; Pl 4:6-9; Mt 21,33-43

VƯỜN NHO SINH TRÁI TỐT TƯƠI

“Ông sẽ cho người khác thuê vườn nho”.

Để thực hiện kế hoạch cứu độ con người, Thiên Chúa thiết lập một vườn nho là nhà Israel. Tiên tri Isaia đã cho biết là Thiên Chúa đã để hết tâm sức xây dựng và chăm bón cho vườn nho này sinh hoa kết trái xinh tươi, nhưng đáng tiếc, vườn trở sinh toàn nho dại.

Tin Mừng hôm nay Chúa Giê-su nói đến dụ ngôn tá điền vườn nho giết chết người của Chủ Vườn sai đến, để nhắc nhớ cho người Do Thái về việc cha ông họ đã giết chết các ngôn sứ của Thiên Chúa, và cũng không dung tha cho Con Một của Thiên Chúa, là chính Người. Và vì không đón nhận Con Thiên Chúa, nên vườn nho Israel không trở sinh hoa trái tốt xinh, toàn là nho dại. Vườn nho tự đánh mất ơn cứu độ.

Mỗi tâm hồn, mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn đều là một vườn nho mà Thiên Chúa đã yêu thương thiết lập để đón nhận ơn cứu độ. Vì thế hãy chăm sóc vườn nho của mình bằng việc đón nhận Chúa Giê-su, đón nhận Lời Tin Mừng, và sống Tin Mừng, để vườn nho trở sinh hoa trái tốt xinh là đức công chính và ơn cứu độ. Đừng như người Do Thái chỉ mong đón nhận một Thiên Chúa biết vâng nghe lời họ, biết làm cho họ thỏa mãn cuộc sống này. Nhưng, hãy đón nhận Chúa Giê-su, vâng nghe Lời Người vì tin Người ban cho chúng ta một cuộc sống bình an hôm nay và hạnh phúc vĩnh cửu.

Lạy Chúa, thế giới đang lao mình vào cách sống duy vật, hưởng thụ theo chủ trương của những người vô thần, không có Thiên Chúa, không có đời sau, không có sự sống vĩnh cửu. Xin cho các Ki-tô hữu chúng con can đảm lội ngược dòng đời để đón nhận Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ duy nhất và đón nhận Tin Mừng của Người, làm lẽ sống bình an hôm nay và là sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa. Amen.

04/10 ĐƯỢC KÍNH TRỌNG THỂ LỄ ĐỨC MẸ MÂN CÔI

St 3, 9-15. 20, Rm 5, 12. 17-19, Lc 1,26-38

CHUỖI MÂN CÔI, MỘT VÒNG THIÊN TUẾ

“Này Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Kinh Kính Mừng là lời chúc tụng Mẹ Maria, không phải của con cái loài người, mà là của chính Thiên Chúa qua miệng sứ thần Gabriel, sứ thần thừa hành ý muốn của Thiên Chúa tối cao. Bởi thế, khi đọc kinh kính mừng, chúng ta được vinh dự lặp lại lời của Thiên sứ và cùng Thiên Chúa chúc tụng Mẹ. Việc này quả thực vừa đẹp lòng Thiên Chúa, vừa thực là chính đáng, vì Mẹ xứng đáng được chúc tụng, vì Mẹ mang ơn cứu độ đến và dẫn chúng ta tới ơn cứu độ.

Kinh kính mừng vừa là nhắc lại vừa là tái diễn mẫu nhiệm nhập thể của Con Thiên Chúa làm người, để khi chúng ta nhắc lại với lòng biết ơn, cũng chính là lúc chúng ta tiếp tục làm cho Chúa Giê-su nhập thể trong lòng chúng ta, trong lòng trần thế, trong lòng mọi người. Thật đáng quý chuộng biết bao.

Chuỗi kính kính mừng làm thành vòng Thiên Tuế Mân Côi của ơn cứu rỗi, vì chúng ta cùng Mẹ bước theo trọn hành trình cứu rỗi của Chúa Giê-su, Con Mẹ. Vì thế mà giáo hội xác nhận giá trị của chuỗi Mân Côi là sự bách chiến bách thắng, vì chúng ta đang cùng với sự chiến thắng vinh hiển của Chúa Giê-su. Cụ thể hơn, ai siêng năng lần chuỗi Mân Côi và cùng Mẹ bước theo hành trình cứu thế của Chúa Giê-su, thì sẽ vượt thắng mọi mưu ma chước quỷ, đạt đến niềm vui bình an và hạnh phúc đích thực ngay trong cuộc sống này, và trong cuộc sống đời sau. Đáng tiếc cho thế hệ trẻ hôm nay không lần chuỗi hoặc ít lần chuỗi, nên không thể chiến thắng điều bất chính, nên phải ngã quỵ dưới chân đời. Ước gì mỗi bạn trẻ hãy cảm nghiệm sâu xa về giá trị ân sủng qua việc lần chuỗi Mân Côi, riêng tư hay cả gia đình, cộng đoàn.

Lạy Chúa, xin giúp con cùng Chúa Giê-su vượt qua hành trình trần thế, nhờ lần chuỗi Mân Côi với Mẹ. Amen.

04/10 THÁNH PHANXICÔ ASSISI.

GI 6, 14-18 , Mt 11, 25-30

KHIÊM NHƯỢNG ĐÓN NHẬN TÌNH CHÚA YÊU

“Chúa đã giấu các điều ấy cùng kẻ khôn ngoan thông thái, và đã tỏ bày ra cho những kẻ bé mọn”.

Thánh Phanxico Assisi được gọi là vị thánh khó nghèo, bởi Người vốn thuộc gia đình giàu có, trí thức, nhưng Người đã hoàn toàn từ bỏ mọi sự thuộc về thế gian để chỉ còn hoàn toàn thuộc về Chúa mà thôi. Khó nghèo của cải trần gian để giàu có gia nghiệp Thiên Đàng. Từ bỏ mọi sự chóng vánh để chiếm hữu cả kho tàng vĩnh cửu.

Chính khi từ bỏ mọi sự trần gian, địa vị danh vọng, tiền bạc, từ bỏ cả những gì được phép nắm giữ, để không còn bận vướng điều gì, ấy là lúc chúng ta đi theo con đường từ bỏ của Con Thiên Chúa: “không nhất thiết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa” để hóa nên người phàm bé nhỏ. Bấy giờ người từ bỏ mọi sự sẽ là bạn chí thiết với người từ bỏ mọi sự.

Chúa muốn tất cả chúng ta nhận ra giá trị của cuộc sống này là để chuẩn bị cho cuộc sống mai hậu. Nhưng chỉ có ai khiêm nhường bé mọn, từ bỏ cả cái hiểu biết kém cỏi của mình, mới nhận được ơn mạc khải về Nước Thiên Chúa. Ngược lại, ai còn tự phụ kiêu căng cho mình là vĩ đại, thì có khi đến hồi tan tác cũng chẳng hiểu ra tại sao, hoặc nguy biện rằng chuyện gì đến phải đến! Cũng thế, ai còn ham chuộng danh lợi dục thế gian này, thì khó lòng mà hiểu thấu được cái vinh phúc lớn lao là cuộc sống với Thiên Chúa. Hơn nữa, chỉ có người khiêm nhường mới có tình yêu đối với Chúa, với tha nhân, với vạn vật, và mọi công trình của Chúa. Và chính tình yêu ấy, là lẽ khôn ngoan đích thực bảo đảm niềm vui hạnh phúc hôm nay và vĩnh cửu. Ước gì mỗi chúng ta hãy học nơi Chúa Giê-su bài học lành khiêm nhường, như ý Chúa muốn.

Lạy Chúa, xin giúp con hiền lành khiêm nhường để nhận ra tình yêu thương của Chúa vĩ đại dường bao. Amen.

05/10 THỨ HAI TUẦN 27 TN

GI 1,6-12; Lc 10,25-37

YÊU THƯƠNG HẾT THẤY MỌI NGƯỜI

“Ai là anh em của tôi?”

Biết phải “yêu thương anh em như chính mình”, nhưng người thông luật hỏi Chúa Giê-su: “Nhưng ai là anh em của tôi”. Chúa Giê-su biết ông muốn bào chữa cho mình trong những trường hợp ông nghĩ là được miễn thi hành luật bác ái, nên đã trả lời bằng dụ ngôn “Người Samaritano nhân hậu”.

Người cũng giải thích cho chúng ta về luật yêu người, theo đúng tinh thần của Tin Mừng: Đó là: Phải yêu thương hết mọi người, vì tất cả đều là anh em của mỗi chúng ta. Không phân biệt lương giáo, sang hèn, đẹp xấu, dân tộc, ngôn ngữ, đảng phái chính trị...Càng không phải xét người yêu hay ghét ta, người khỏe mạnh hay đau yếu, người đang hoàng hay bê tha tội lỗi...Đức yêu thương luôn hào phóng cho đi và tất cả mọi người là địa chỉ để tình yêu thương tìm đến.

Người Samaritano trong dụ ngôn Tin Mừng không hề biết, không cần biết người bị nạn là ai, nhưng ông đã xuống mắt, xuống ngựa, xuống đất, xuống tay, xuống tình thương chạm tới nỗi đau thương tích của người bị nạn. Một người ngoại đã nêu gương bác ái toàn hảo cho tất cả chúng ta. Còn chúng ta, có phải còn đang phân biệt đối xử, còn đang lựa người vừa ý để cho đi, để ban phát, để giúp đỡ, hoặc chẳng hề có chút xót thương bất cứ ai... Một người bị sơ gan vào giai đoạn nguy kịch, một người kêu gọi mọi người giúp đỡ, có nhiều người đã không giúp còn buông lời: “Uống rượu cả đời, giúp chi”. Hoặc, cha già lao phổi nặng, có đứa con không giúp chữa trị, lại buông lời cay đắng “Thuốc rượu quá, thì phải chết thôi”. Và còn vô số những điển hình từ trong gia đình đến xã hội hôm nay. Con người đang hủy diệt nhau bằng sự vô cảm!

Lạy Chúa, xin giúp con tiêu diệt lòng kiêu căng, ganh tỵ, vô cảm, để con có thể yêu thương tất cả mọi người. Amen.

**06/10 THỨ BA TUẦN 27 TN Thánh Brunô, Lm.
GI 1,13-24; Lc 10,38-42**

MARIA CHỌN PHẦN TỐT NHẤT

“Maria đã chọn phần tốt nhất”.

“Maria đã chọn phần tốt nhất!” Giữa hai người, Martha và Maria, mà Chúa không so sánh hơn, lại dùng so sánh nhất. Có vẻ vô lý, nhưng Chúa đang cho thấy, nhân vì công việc của hai chị em, Chúa muốn nói đến nhiều công việc khác nữa của nhiều người, nhưng dầu có là công việc gì, thì việc lắng nghe lời Chúa vẫn luôn là việc tốt nhất. Người lắng nghe và sống Lời Chúa là người làm tất cả các việc vì yêu Chúa, yêu người.

Quả thực, ai cũng phải chu toàn trách nhiệm, nhưng cách chu toàn trách nhiệm vì yêu Chúa, yêu người, bao giờ cũng ở vị thế đáng trân trọng. Bởi vì cũng có cách chu toàn trách nhiệm không phải vì yêu Chúa, yêu người, mà là vì yêu mình! Thánh Augustino đã nghiệm ra chi tiết khá thú vị nhưng là cốt lõi này, Ngài đã nói: “Hãy yêu đi, rồi làm gì thì làm”.

Martha nhiệt tình lo việc nấu nướng để tiếp đãi Thầy, nhưng có chút vì mình, khi cô có ý trách thầy không để ý đến sự vất vả của cô. Cách yêu người, vì yêu mình, không phải hoàn toàn vì người mình yêu, bao giờ cũng là cách yêu chưa toàn hảo. Xay lúa hay ẵm em.. đều phải làm vì yêu. Việc lớn hay việc nhỏ trong cộng đoàn, cũng phải làm hoàn toàn vì yêu Chúa, yêu người. Giá trị của một người trong cộng đoàn không phải ở chỗ vai trò, vị trí, chức vụ lớn nhỏ, mà ở chỗ làm việc vì yêu Chúa, yêu người hay vì yêu mình! Trong mắt Chúa, không có chuyện người xây nhà thờ có công lớn hơn người quét nhà thờ. Cũng như không có chuyện người dâng cúng nửa tỷ bạc là nhiều hơn người dâng cúng hai đồng xu bé bé.

Lời Chúa mời gọi chúng ta hỏi lại lòng mình: đã yêu chưa? Làm việc vì yêu Chúa, yêu người hay vì yêu mình?

Lạy Chúa, xin lòng yêu Chúa, yêu người luôn là động lực thôi thúc chúng con làm tất cả các việc trong đời. Amen.

07/10 LỄ ĐỨC MẸ MÂN CÔI

St 3, 9-15. 20, Rm 5, 12. 17-19, Lc 1,26-38

CHUỖI MÂN CÔI, MỘT VÒNG THIÊN TUẾ

“Ngày Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Kinh Kính Mừng là lời chúc tụng Mẹ Maria, không phải của con cái loài người, mà là của chính Thiên Chúa qua miệng sứ thần Gabriel, sứ thần thừa hành ý muốn của Thiên Chúa tối cao. Bởi thế, khi đọc kinh kính mừng, chúng ta được vinh dự lặp lại lời của Thiên sứ và cùng Thiên Chúa chúc tụng Mẹ. Việc này quả thực vừa đẹp lòng Thiên Chúa, vừa thực là chính đáng, vì Mẹ xứng đáng được chúc tụng, vì Mẹ mang ơn cứu độ đến và dẫn chúng ta tới ơn cứu độ.

Kinh kính mừng vừa là nhắc lại vừa là tái diễn mẫu nhiệm nhập thể của Con Thiên Chúa làm người, để khi chúng ta nhắc lại với lòng biết ơn, cũng chính là lúc chúng ta tiếp tục làm cho Chúa Giê-su nhập thể trong lòng chúng ta, trong lòng trần thế, trong lòng mọi người. Thật đáng quý chuộng biết bao.

Chuỗi kính kính mừng làm thành vòng Thiên Tuế Mân Côi của ơn cứu rỗi, vì chúng ta cùng Mẹ bước theo trọn hành trình cứu rỗi của Chúa Giê-su, Con Mẹ. Vì thế mà giáo hội xác nhận giá trị của chuỗi Mân Côi là sự bách chiến bách thắng, vì chúng ta đang cùng với sự chiến thắng vinh hiển của Chúa Giê-su. Cụ thể hơn, ai siêng năng lần chuỗi Mân Côi và cùng Mẹ bước theo hành trình cứu thế của Chúa Giê-su, thì sẽ vượt thắng mọi mưu ma chước quỷ, đạt đến niềm vui bình an và hạnh phúc đích thực ngay trong cuộc sống này, và trong cuộc sống đời sau. Đáng tiếc cho thế hệ trẻ hôm nay không lần chuỗi hoặc ít lần chuỗi, nên không thể chiến thắng điều bất chính, nên phải ngã quỵ dưới chân đời. Ước gì mỗi bạn trẻ hãy cảm nghiệm sâu xa về giá trị ân sủng qua việc lần chuỗi Mân Côi, riêng tư hay cả gia đình, cộng đoàn.

Lạy Chúa, xin giúp con cùng Chúa Giê-su vượt qua hành trình trần thế, nhờ lần chuỗi Mân Côi với Mẹ. Amen.

CHUỖI MÂN CÔI, DI SẢN ĐỨC TIN

Đã có một thời, người Việt Nam nổi tiếng giàu tình cảm. Không chỉ giàu tình cảm trong quan hệ làng xóm, xã hội, giàu tình cảm với khách viếng thăm nhà, mà còn giàu tình cảm trong cách tin vào Chúa và cách riêng, rất giàu tình cảm với việc tôn sùng Mẹ Maria nữa.

Một số “nhà thần học” trong nước cho rằng đó là một thứ “đạo đức tình cảm”, và phải được thay thế bằng loại đạo đức mang tính thần học cao hơn, nghĩa là tất cả tâm tình và việc đạo đức phải tập trung vào Đức Giê-su Ki-tô, Đấng Cứu Độ duy nhất. Ước gì khi đặt vấn đề này, không ai được phép tự giảm nhẹ giá trị của việc lần chuỗi Mân Côi, nhưng phải nâng cao giá trị của việc lần chuỗi Mân Côi lên một tầm mức mới: “Lần Chuỗi Mân Côi là cùng Mẹ Maria sống lại cuộc sống, cách sống của Chúa Giê-su trong cuộc đời của mình”. Và khi đã ý thức như thế, thì thiết tưởng việc lần chuỗi Mân Côi không còn là “thứ đạo đức tình cảm” như từng bị xem nhẹ, và đã vô tình hay mắc bẫy quỷ ma mà làm mất đi một truyền thống tốt đẹp của người công giáo Việt Nam.

Hãy nhìn lại cuộc sống đạo của cha ông chúng ta bao đời xa trước. Lòng tôn sùng Mẹ Maria và Chuỗi Mân Côi của người công giáo Việt Nam, đã góp phần để lại cho con cháu hôm nay một cơ ngơi Giáo Hội trung thành trong Đức Tin Công Giáo. Là Ki-tô hữu cháu con, chúng ta phải kế thừa di sản thiêng liêng của tiên tổ, phải làm cho việc Lần Chuỗi Mân Côi trở thành đích thực là “việc đạo đức của tình cảm đối với Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su Ki-tô, nhờ Mẹ và cùng Mẹ Maria rất thánh”.

Người người lần chuỗi. Nhà nhà lần chuỗi. Lần chuỗi mọi lúc mọi nơi. Không nhất thiết cần có xâu chuỗi trên tay, nhưng nhất thiết phải đọc kinh kính mừng bất cứ khi nào có thể.

Linh mục lần chuỗi. Nữ tu lần chuỗi. Tu sĩ lần chuỗi. Già lần chuỗi. Trẻ lần chuỗi. Khỏe lần chuỗi. Bệnh lần chuỗi... không ai không lần chuỗi... đó là tín hiệu của một thời kỳ Tin Mừng Chúa Ki-tô cực thịnh trong cuộc sống này, trên thế giới này. Bởi, chúng ta tin chắc, ai đang sống với cuộc sống của Chúa Ki-tô uy dũng chiến thắng, thì không có thế lực nào làm cho họ ngã quỵ.

Tại sao có thể cho rằng việc những bà Mẹ quê ngày ấy lần chuỗi trên ruộng cấy, trên nương mạ, lần chuỗi lúc xắt rau heo, lúc làm việc nhà... là việc đạo đức tình cảm xoàng thường? Ai dám phê phán việc lần chuỗi Mân Côi mọi lúc mọi nơi của ông bà chúng ta ngày ấy không phải là việc của đức tin?

Xin các bạn trẻ hãy khẩn cấp xóa đi cái ý tưởng: “Chuyện lần chuỗi là của những người già, người bệnh, người rồi việc”. Và cũng hãy khẩn cấp xây dựng ngay ý tưởng: “Chuyện lần chuỗi là của tất cả những ai muốn bình an, muốn hạnh phúc, muốn thành công trên đời, kể cả việc muốn chiếm hữu một chỗ trong lòng Thiên Chúa, trong Nước Thiên Chúa”.

Với quyền năng vô biên của Thiên Chúa, thì Người có thể xuống thế cứu độ loài người bằng cách uy quyền nào của Người mà chẳng được. Thế nhưng, Người đã chọn cách xuống thế trong lòng Đức Trinh Nữ Maria.

Quả thực, Thiên Chúa không vô duyên, vô tình, khi chọn cung lòng Đức Trinh Nữ Maria để xuống thế làm người. Bởi, nếu Mẹ Maria đã được chọn làm trung gian cho việc “trời xuống đất”, thì Thiên Chúa cũng chọn Mẹ làm trung gian cho việc “đất lên trời”.

Xin đừng để giáo dân hiểu lầm rằng khi đề cao giá trị thánh lễ, và chỉ thánh lễ mà thôi, thì có nghĩa là việc lần chuỗi thì bị xem nhẹ, hoặc là thứ yếu, có cũng được, không cũng chẳng sao!

Thiết tưởng, nên thận trọng trước mưu ma chước quỷ tình vi xảo quyết đang dùng một chiêu bài thánh thiện để đánh đổ một sự thánh thiện khác!

Cách đạo đức bình dân của những người bé mọn, thấp hèn kia là: thiếu thì xin, đói thì kêu, buồn thì than van, đau thì rên la khóc lóc với Thiên Chúa, đơn giản chỉ vì họ tin Thiên Chúa là đấng thần linh cứu họ. Là loài người với nhau cả, thì ai dám nói cách đạo đức ấy không đẹp lòng Thiên Chúa? Chỉ có Thiên Chúa mới có quyền phán xét. Có nên chăng việc tự nhận quyền phán xét của Thiên Chúa.

Thiết tưởng, đã đến lúc mà chúng ta phải xua tan ngay đi cách xem nhẹ việc lần chuỗi Mân Côi và khẩn cấp xóa bỏ ý niệm “lần chuỗi Mân côi, tôn sùng Mẹ Maria” là việc đạo đức tình cảm. Đã đến lúc mà chúng ta phải tái lập, cổ xúy việc lần chuỗi Mân Côi ngay trong giới thiếu nhi, giới trẻ, và nhất là lần chuỗi Mân Côi trong giờ kinh sáng tối ở gia đình mình. Đã đến lúc mà chúng ta phải nhờ Mẹ và nhờ sức mạnh của Chuỗi Mân Côi cấp cứu một thế hệ trẻ đang xa dần với đức tin và đời sống công giáo. Không thể chần chờ! Bởi thử một vòng mà xem, được mấy đôi vợ chồng trẻ lần Chuỗi Mân Côi trong thời đại này. Và được bao nhiêu đôi vợ chồng trẻ bảo đảm được cuộc sống hôn nhân thánh thiện trước trào lưu ly thân, ly dị?

Ước gì mọi người có thể cảm nếm được câu nói rút ruột của một người cha nói với đôi vợ chồng mới cưới rằng: “Muốn giữ vững đức tin cậy mến Chúa, muốn tình yêu lâu bền, muốn bình an, hạnh phúc, muốn thành công trong cuộc đời... các con hãy siêng năng lần chuỗi Mân Côi, và cùng Mẹ Maria sống với Chúa Giê-su ngay trong gia đình mình”.

Có thể có người xem lời khuyên của người cha này là chưa đúng, chưa hoàn hảo, chưa trọn vẹn lý thần học...nhưng thực tế, đã có những gia đình, gia tộc, nối dài niềm vui đức tin,

niềm vui bình an hạnh phúc qua nhiều thế hệ, nhờ lần chuỗi
Mân Côi mọi lúc mọi nơi, có thể.

Có một bài thơ rất đơn sơ, kể lại một chuyện tình vĩ đại:

DI SẢN

*Ông già nói với bà già
Bà ơi tôi sắp phải xa bà rồi
Con thời mỗi đứa một nơi
Nhà thời vắng vẻ mình tôi với bà
Tôi đi bà ở lại nhà
Vui lên! Cứ nghĩ như là có tôi
Ai rồi cũng một kiếp người
Tôi thời cũng vậy, bà cười lên đi
Biết rằng tử biệt sinh ly
Cho tôi nói nhỏ lời tri ân bà
Một đời lặn lội bên ba
Tôi dành một chút làm quà chia tay
Bà cầm tràng chuỗi này đây
Ta cùng hợp xướng từ ngày cưới nhau
Năm mươi hạt ngọc trên châu
Xin làm di sản tôi trao tặng bà
...
Mai kia bà có đi xa
Bà ơi gửi lại làm quà cho con...*

(PM. CHH 1993)

07/10 THỨ TƯ TUẦN 27 TN

GI 2,1-2.7-14; Lc 11,1-4

TẤT CẢ CHO VINH DANH CHÚA

“Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện”

Chúa Giê-su dạy chúng ta cầu nguyện với kinh Lạy Cha. Lời kinh rút ruột của chính Con Thiên Chúa đối với Cha của mình. Rõ ràng là Chúa Giê-su đã có tâm tình thế nào với Cha, thì Người cũng muốn mỗi chúng ta mặc lấy tâm tình ấy. Và Chúa Giê-su đã sống và làm việc như thế nào trong tâm tình con thảo, thì Người cũng muốn chúng ta sống và làm việc như thế ấy. Hóa ra, Người muốn cho chúng ta thấu hiểu điều vô cùng quý giá này là: Cha của Chúa Giê-su, cũng là Cha của chúng ta. Hãy xét xem, con người phạm trần hèn hạ tội lỗi của chúng ta có xứng đáng lãnh nhận vinh dự “nghĩa tử” cao cả, lãnh nhận hồng phúc “con của Cha” lớn lao ấy không?

Chính nhờ công nghiệp của Chúa Giê-su mà chúng ta được vinh dự là nghĩa tử của Thiên Chúa và huynh đệ trong Đức Giê-su, con cùng một Cha trên trời.

Ước gì mỗi chúng ta khi đọc kinh Lạy Cha, hãy ý thức sâu sắc về hồng phúc lớn lao mà chúng ta đã nhận được: “Con của Cha, và anh em của nhau”; và ý thức tất cả việc chúng ta làm là phải làm cho “danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, ý Cha được thể hiện”. Một việc quan trọng để chứng tỏ, để xác nhận ý thức ấy, là cách sống yêu thương nhau, cầu nguyện cho nhau, quan tâm đến nhau, chia sẻ giúp đỡ cho nhau, tha nợ cho nhau.... Nơi nào không có tình yêu, nơi ấy không làm chứng cho Thiên Chúa, và cũng không những không làm vinh danh Chúa, lại còn là một sự sỉ nhục cho Thiên Chúa nữa. Hãy cảm thấy xấu hổ, nếu không nói là cảm thấy mình tội lỗi, khi đọc kinh lạy Cha mà vẫn cứ sống ích kỷ, sống riêng cho mình, tìm tên tuổi danh vọng, lợi dụng riêng mình, không nghĩ đến ai!

Chúng con xin tạ ơn Chúa Giê-su đã nối kết chúng con thân tình với Chúa Cha, với nhau và với tha nhân. Amen.

08/10 THỨ NĂM TUẦN 27 TN

GI 3,1-5; Lc 11,5-13

LƯƠNG THỰC HẰNG NGÀY THEO Ý CHÚA MUỐN

“Các con hãy xin thì sẽ được”

Trong kinh lạy Cha, Chúa Giê-su dạy chúng ta cầu xin: “Xin cha cho chúng con lương thực hằng ngày”, và hôm nay Người cho biết: Thiên Chúa như người bạn và còn là “người bạn bằng lòng bị quấy rầy” bởi chúng ta. Hãy cứ đơn sơ thật thà mà quấy rầy Thiên Chúa đi. Có sao nói vậy. Đói thì kêu, đau thì khóc, buồn khổ thì than van rên rỉ với Chúa. Người là địa chỉ đón nhận tất cả những tâm sự, những ưu tư, khắc khoải, những lắng lo trần trở, những thiếu thốn, những khát vọng của chúng ta. Bởi, Người là người Cha quyền năng, yêu thương, quan phòng. Người là người bạn chí thiết, cảm thông, thấu hiểu. Người biết rõ cuộc đời này luôn là một cuộc đời đói khát, thiếu thốn. Người thấu suốt những thiếu thốn của chúng ta. Và Người muốn chúng ta biết: chỉ có ai tin tưởng, nương cậy vào Người, yêu mến Người mới tìm thấy được sự no đủ đầy dư.

Hãy tin tưởng cầu xin, nỗ lực tìm kiếm và kiên trì gõ cửa lòng thương xót của Thiên Chúa. Xin, tìm, gõ, là ba việc phải làm trong suốt cuộc đời này. Đừng ảo tưởng mình đã đủ mà không kêu xin không tìm gõ. Cũng đừng ảo tưởng ai đó, nơi nào đó, địa chỉ trần gian nào đó, có thể làm thỏa mãn những khát vọng, lấp đầy những thiếu thốn, những đói khát của chúng ta. Không địa chỉ nào ngoài Thiên Chúa.

Ước gì mỗi chúng ta hãy tin tưởng cầu xin Người và xác tín Người ban cho chúng ta nhiều hơn chúng ta cầu xin; Người lo cho chúng ta điều chính đáng hơn chúng ta lo cho mình. Tin Thiên Chúa quyền năng, thượng trí khôn ngoan, và giàu thương xót, thì hãy cầu xin Người thực hiện điều Người muốn, hơn là xin thực hiện điều chúng ta muốn.

Lạy Chúa, xin cho chúng con tin thác kêu xin và tin chắc Chúa ban điều tốt nhất, có lợi nhất cho chúng con. Amen.

09/10 THỨ SÁU TUẦN 27 TN

GI 3,7-14; Lc 11,15-26

XIN KHỎI SA CHƯỚC CÁM ĐỒ VÀ SỰ DỮ

“Nếu Ta nhờ ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, ắt là nước Thiên Chúa đã đến giữa các ngươi rồi”.

Sau đoạn Tin Mừng Chúa Giê-su dạy về kinh lạy Cha, là đến dụ ngôn “người bạn bị bạn quấy rầy” và Chúa nói “xin thì sẽ được”. Hôm nay, đoạn Tin Mừng tiếp theo, Chúa Giê-su trừ quỷ. Người muốn chứng tỏ rằng Thiên Chúa sẽ cứu chúng ta “khỏi sa chước cám dỗ và sự dữ”. Vì thế, hãy tin tưởng cầu xin Người để chúng ta có thể vượt thắng mọi mưu ma chước quỷ, mà tiến đến sự công chính, mà sống đời toàn thiện theo thánh ý Chúa. Cũng vậy, hãy tin tưởng cầu xin Người chở che cho khỏi bao sự dữ luôn rình rập chúng ta.

Điều đáng sợ nhất là chúng ta không cảnh giác trước âm mưu của ma quỷ, tự gieo mình vào vực, tự nộp mình vào những điều hư đốn, tự mình làm nên sự dữ cho chính mình.

Tin Mừng kể chuyện Chúa Giê-su trừ quỷ cho bệnh nhân bị quỷ ám, và chính Chúa cho biết, nếu bệnh nhân được chữa lành không có tâm tình biết ơn Chúa, không quý chuộng ân sủng Chúa, không gia tăng lòng yêu mến Chúa, không cảnh giác, và không tha thiết cầu xin Chúa trợ giúp canh phòng, thì hẳn là ma quỷ nó sẽ trở lại để ám lấy, để điều khiển, và tình trạng sau sẽ còn bị đât hơn trước.

Là con người, chúng ta vốn thiếu khôn ngoan bất cần, đã đành, lại còn gieo mình vào những đam mê bất chính vì yêu chuộng sự thế gian này mà không yêu Chúa và không màng đến sự sống vĩnh cửu. Hãy khẩn cấp nhận ra sự liều mạng dại dột của mình, và đến với Chúa Giê-su nơi tòa giải tội, để được chữa lành và gia tăng ân sủng để sống trong ân nghĩa Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con yêu Chúa nhiều hơn yêu sự thế gian, để nhờ lòng yêu và ân sủng Chúa, chúng con luôn biết canh phòng và chiến thắng những cám dỗ hư đời. Amen.

10/10 THỨ BẢY TUẦN 27 TN

GI 3,22-29; Lc 11,27-28

PHÚC THAY LÒNG DẠ CƯU MANG THẦY

“Phúc cho dạ đã cứu mang Thầy”

Có người khen tặng Mẹ Maria: “Phúc thay dạ đã cứu mang Thầy”. Nhưng Chúa Giê-su lại nói: “Những ai nghe và giữ lời Thiên Chúa thì có phúc hơn”. Chúa Giê-su không phủ nhận diễm phúc lớn lao của Mẹ Maria, nhưng cho chúng ta biết: giá trị diễm phúc của Mẹ Maria không chỉ dừng lại ở việc “cưu mang một con người”, nhưng chính là “cưu mang một Người Con của Thiên Chúa, cưu mang Đấng Ngôi Lời sáng tạo và cứu chuộc”. Và cũng thế, ai đón nhận Đức Giê-su, nghe và giữ lời Người như Mẹ, đều được diễm phúc lớn lao như Mẹ. Quả thực, Ai lòng trí luôn cưu mang Lời Chúa Giê-su, và thực hành Lời Chúa Giê-su dạy, thì người ấy nên công chính và đã sinh Chúa Giê-su ra cho cuộc đời. Hạnh phúc biết bao.

Lời Chúa mời gọi chúng ta xét xem lại cõi lòng mình. Có cõi lòng tựa như một ngân hàng, một kho bạc, bởi chỉ chất chứa toàn những ý nghĩ, những lo toan kinh tế, bạc tiền. Có cõi lòng chất chứa toàn những ý nghĩ tự mãn, rồi ganh tỵ hơn thua, giống như một viện bảo tàng chiến tranh toàn xe tăng, súng đạn. Có cõi lòng chất chứa toàn những khát vọng lạc thú tựa như một xưởng phim đời trụ đang hoạt động bất kể giờ giấc, bất kể giờ. Thử hỏi, cõi lòng của mỗi chúng ta đang chất chứa những gì? Có chút Lời Chúa nào không?

Hãy dọn sạch những thứ tự mãn rác rưởi, ganh tỵ bất an, bạc tiền tanh ươn, lạc thú chóng vánh ra khỏi cõi lòng chúng ta. Và thay vào đó là Lời Chúa Giê-su, là chính Chúa Giê-su, để luôn có những nghĩ suy và cuộc sống như Chúa Giê-su, chúng ta mới thực sự an bình, hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết chất chứa Lời Chúa Giê-su đầy ắp cõi lòng tâm trí chúng con, để nhờ thực hành Lời Người dạy, mà được bình an hạnh phúc thật. Amen

11/10 CHÚA NHẬT 28 MÙA TN.

Is 25,6-10a; Pl 4,12-14.19-20; Mt 22,1-14

TRONG NHÀ CHÚA, TÔI SẼ ĐỊNH CƯ LÂU DÀI

“Các người gặp bất cứ ai, thì hãy mời vào dự tiệc cưới”.

Nỗi khát khao lớn lao nhất của Thiên Chúa là: tất cả con người phải được sống sự sống vĩnh cửu trong Nước của Thiên Chúa, được định cư lâu dài trong Nhà của Người. Chúa Giê-su xuống thế làm người để biến nỗi khát khao yêu thương cứu chuộc ấy thành hiện thực. Bởi thế, có lần Người đã thân thưa với Cha: “Lạy Cha, Con muốn rằng, những kẻ Cha đã ban cho Con, thì Con ở đâu, họ cũng sẽ ở đó với Con”.

Tin Mừng hôm nay, với dụ ngôn tiệc cưới, Chúa Giê-su ví Thiên Chúa như vị vua nhân ái mở tiệc cưới cho hoàng tử và khát khao mời toàn dân thiên hạ đến tham dự. Một số khách mời, không những đã không nhận lời mời, còn đánh đập giết chết những người đi mời. Một số khách từ chối tham dự vì lý do bận bịu chuyện này, mắc mưu chuyện kia...

Toàn cảnh dụ ngôn tiệc cưới là bức họa chính xác về thái độ của con người mọi thời đối với lòng yêu thương và nỗi khát khao của Thiên Chúa. Mỗi chúng ta phải tự xác nhận mình là nhân vật nào trong toàn cảnh tiệc cưới ấy, và cụ thể là đối với bàn tiệc Lời Chúa và tiệc Thánh Thể hôm nay. Không nhận lời mời? Bực bội, ghét bỏ, si nhục, bôi nhọ, làm khó, bắt bớ, đánh đập người đi mời? Nhận lời nhưng không đến dự vì mê mải chuyện hư đời? Có tham dự, nhưng bất xứng, vì không mặc chiếc áo tinh tuyền dự tiệc cưới?

Lòng yêu thương và ơn cứu chuộc luôn sẵn sàng cho chúng ta. “Chúa dọn ra cho tôi mâm cỗ, ngay trước mặt kẻ đối phương”. Hãy nhận ra sự vô ơn, sự bất cần của chúng ta, khi chúng ta vẫn ngã mình vào kẻ đối phương là “đanh, lợi, đục” mà không dám rời bước để tiến đến dùng mâm cỗ vĩnh cửu!

Lạy Chúa, xin giúp con đáp lại nỗi khát của Chúa, luôn yêu Chúa, kết hiệp với Lời và Thánh Thể Chúa luôn. Amen.

11/10 THÁNH GIOAN XXIII, Gh.

Ed 34,11-16; Ga 21,15-17

NGÀN NĂM THỨ BA, THIÊN NIÊN KỶ GIÁO DÂN

“Hãy chẵn dất các chiên con của Thầy, hãy chẵn dất các chiên của Thầy”

Có người nói: ngàn năm thứ nhất của Ki-tô Giáo là thiên niên kỷ của Giáo Hoàng, ngàn năm thứ hai là thiên niên kỷ của Giáo sĩ, và ngàn năm thứ ba là thiên niên kỷ của Giáo dân. Mong không có ai hiểu khía cạnh tiêu cực của phát biểu trên đây, nhưng ước gì chúng ta hiểu cách tích cực để tạ ơn Thiên Chúa. Nếu đã có một ngàn năm Tin Mừng Đức Ki-tô được các tông đồ loan đi khắp nơi, và cũng đã có ngàn năm mà các môn đệ của các tông đồ là các linh mục nối tiếp, thì cũng có một ngàn năm mà giáo dân được vinh dự kế thừa sứ vụ bằng cách sống chứng nhân Tin Mừng giữa đời thường. Thật là một hồng ân lớn lao cho đoàn chiên bé nhỏ, vinh dự cao quý cho những con người tầm thường. Có thể nói hồng ân ấy, nhờ cuộc canh tân giáo hội trong thời kỳ của Thánh Giáo Hoàng Gioan 23, qua việc khai mở Công Đồng Vatican II với nhiều sáng kiến mục vụ mới mẻ, gần gũi, linh động và hiệu quả.

Thánh Giáo Hoàng hẳn đã lắng nghe, suy gẫm, khát khao, cầu nguyện và đón nhận thánh ý để thực hiện Lời Chúa dành cho Ngài: *“Hãy chẵn dất các chiên con của Thầy, hãy chẵn dất các chiên của Thầy”*. Quả thực, chẵn dất “các chiên và cả các chiên con” của Chúa Giê-su mục tử, là không chỉ làm cho đoàn chiên vui sống an bình trong ân sủng, mà còn tạo mọi điều kiện để đoàn chiên sẽ chia bình an và ân sủng Thiên Chúa cho cuộc đời, nên chứng nhân cho Nước Thiên Chúa.

Mừng lễ Thánh Giáo Hoàng Gioan 23, lạy Chúa, xin cho chúng con vui mừng tạ ơn Chúa vì vai trò của giáo dân trong ngàn năm thứ ba này đã được đề cập đến, được chú ý đến và nhất là được cộng tác với các tông đồ trong cánh đồng truyền giáo mới. Xin giúp chúng con chu toàn sứ vụ. Amen.

12/10 THỨ HAI TUẦN 28 TN

GI 4,22-24.26-27.31-5,1; Lc 11,29-32

XIN ON SÁM HỐI, ĐỂ ĐƯỢC PHỤC SINH

“Không ban cho dòng giống này điếm lạ nào ngoài điếm lạ của tiên tri Giona”

Có người đã nghe lời Chúa, thấy phép lạ Chúa làm, mà không sám hối, lại còn đòi thấy điếm lạ từ trời nữa, mới tin. Chúa Giê-su trách cứ họ là gian ác, và nói: sẽ *“Không ban cho dòng giống này điếm lạ nào ngoài điếm lạ của tiên tri Giona”*.

Tiên tri Giona được sai đến thành Ninive rao giảng sám hối, nhưng ông xuống thuyền tìm đường tránh trút sứ vụ. Bởi thế, giông gió bão bùng làm thuyền chao đảo. Ông hiểu chính ông là nguyên nhân của tai họa, nên đề nghị mọi người vớt ông xuống biển. Sóng gió lặng im. Một con cá lớn nuốt trứng ông vào bụng. Ba ngày sau, cá nhả ông ra trên bờ biển Ninive và ông rao giảng sự sám hối. Dân thành Ninive đã sám hối, tin vào Thiên Chúa và sống đời công chính.

Chúa Giê-su muốn nhắc đến phép lạ cả thể mà Thiên Chúa Cha sẽ thực hiện, đó là Người sẽ chết trong mồ ba ngày và Thiên Chúa Cha sẽ cho Người sống lại. Cả thể vì trên trần gian này không có ai chết mà sống lại. Chỉ có Người mới phục sinh. Và chỉ có sự phục sinh mới là điều quý giá nhất mà thôi.

Trong chúng ta, còn biết bao người xin cho trúng chực tờ vé số để đổi đời, xin phép thần thiêng cho phục hồi sức khỏe để còn hưởng thụ, xin cho chế độ gian ác này sụp đổ đi để thỏa mãn lòng căm thù... Được mấy người xin cho thực hiện được một câu Lời Chúa, xin cho phục hồi linh hồn trong tình trạng ân sủng, xin cho chiến thắng chước quý, mưu ma...?

Chúa muốn nhắc nhở chúng ta đừng xin phép lạ nào để thỏa mãn cuộc sống chúng ta ở trần gian, nhưng hãy xin cho được ơn phục sinh và sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con sám hối, canh tân, sống công chính, để được phúc phục sinh với Chúa Giê-su. Amen.

13/10 THỨ BA TUẦN 28 TN
GI 5,1-6; Lc 11,37-41

TÂM HỒN TRONG SẠCH

“Hãy bỏ thí, thì mọi sự sẽ nên trong sạch cho các ông”.

Chúa Giê-su được mời dùng bữa tại nhà người biệt phái, nhưng Người không rửa tay trước khi ăn theo tập tục, nên bị những người biệt phái khó chịu. Nhân việc ấy, Người đã dạy cho họ về sự trong sạch cần thiết nhất, không phải là sự sạch sẽ, thơm tho, dễ nhìn, bóng bẩy bên ngoài, nhưng là phải có tâm hồn trong sạch, lòng trí tinh tuyền.

Tâm hồn trong sạch là tâm hồn hoàn toàn trống rỗng những thứ phù vân trên cõi đời này. Tâm hồn nào còn chất chứa những ước muốn danh lợi dục phạm tục, những lắng lo toan tính thế gian, những ý nghĩ ganh ghét ty hiềm... thì không thể gọi là trong sạch được! Dầu có bao nhiêu lớp phấn son mỹ miều, hay bao nhiêu trang phục hàng hiệu đắt giá, dầu có ra vẻ đạo mạo oai phong, hay đánh bóng mình bằng những thứ tôn vinh giả tạo, để che đậy một cõi lòng rác rưởi, một tâm hồn nhớp nhúa, thì cũng chỉ qua mắt được thiên hạ, không thể qua mắt được Thiên Chúa.

Vậy muốn được sạch đẹp có giá trị đích thực trước mặt Thiên Chúa, chúng ta phải tẩy xóa, phải dọn dẹp, phải buông bỏ, phải xua trừ mọi thứ phù phạm ra khỏi lòng trí chúng ta. Bởi chỉ khi xua trừ tất cả những nhơ ứ ra khỏi căn nhà tâm hồn, thì mới có chỗ cho những điều thánh thiện, tốt lành cư ngụ. Và nhất là, căn nhà tâm hồn phải sạch sẽ, thoáng đãng mới xứng đáng là nơi Thiên Chúa chí thánh ngự trị.

Ước gì mỗi chúng ta luôn luôn “Có ý ngay lành”, khi suy nghĩ, khi nói, khi làm bất cứ việc gì. Và hơn thế nữa, hãy có Chúa trong lòng, để có suy nghĩ như Chúa nghĩ suy, nói những lời Chúa muốn nói, làm những gì Chúa vui lòng.

Lạy Chúa, xin giúp con thanh tẩy tâm hồn khỏi những ô uế phạm tục, để luôn dành cho Chúa ngự trị mà thôi. Amen.

14/10 THỨ TƯ TUẦN 28 TN. T. Callisiô Ghtđ
Gl 5,18-25; Lc 11,42-46

ĐỪNG ĐỂ BỊ CHÚC DỮ

“Khôn cho các người, hỡi những người biệt phái, và khôn cho các người, hỡi những tiến sĩ luật”

Những biệt phái và tiến sĩ luật bị Chúa Giê-su chúc dữ vì họ sống giả hình, sống không thật lòng với Chúa, cũng không thật lòng với mọi người. Cách giữ luật của họ là để cho mọi người nhìn nhận rằng họ là những người thông thái, hiểu biết và kể cả đạo đức nữa. Thật ra, họ che mắt thiên hạ bao điều tội tệ bất chính của họ bằng cái vỏ bọc bên ngoài có vẻ như là đàng hoàng, công chính lắm.

Chúa Giê-su cũng đang lên án cách sống đạo của chúng ta. Chỉ mang danh là người có đạo, nói mình có đạo, chứ trong lòng không có chút gì là đạo. Chỉ đánh bóng cái vẻ bề ngoài đạo mạo, còn bên trong thì đầy dẫy những điều bất chính. Rõ ràng là không thiếu cách sống giả hình trong chúng ta.

Có thể gọi được là sống giả, yêu giả, từ thiện giả, kính lễ giả, cầu nguyện giả, nếu chúng ta không yêu mến Thiên Chúa trên hết mọi sự danh lợi dục ở trần gian này, nếu chúng ta không thực hành đức yêu người cách chân thành khiêm tốn và vì ích lợi phần hồn, phần xác cho người.

Chúa đang mời gọi mỗi chúng ta xét mình, xét cho thật kỹ cái nguyên nhân chủ lực, cái động lực cốt lõi đang thúc chúng ta sống và làm tất cả các việc. Cho vinh danh Chúa hay cho vinh danh mình? Vì ích cho người hay vì lợi cho mình? Bác ái, từ thiện vì yêu người hay vì yêu mình và lợi dụng người? Hãy cẩn thận xét mình làm các việc tưởng như là tốt lành mà thực lòng “có ý ngay lành chưa”? Kẻ gian dối vốn là đồ đệ của ma quỷ. Đừng để bị Chúa chúc dữ. Hãy sống chân thành trước mắt Chúa, sống công minh như giữa ban ngày!

Lạy Chúa, xin kéo con ra khỏi vòng gian dối, và dẫn con về với sự thật của tình yêu Chúa, yêu người. Amen.

**15/10 THÁNH TÊRÊXA AVILA, Đttsht. Lễ nhớ
Rm 8, 22-27, Mt 5, 13-19**

THẮP SÁNG LÊN TÌNH YÊU CHÚA

“Các con là sự sáng thế gian”.

Ánh sáng thì không ai có thể che giấu được. Nếu có ai đó bắt ánh sáng mà nhốt vào phòng, thì hẳn nhiên, căn phòng tối tăm sẽ sáng lên. Nếu có ai đó bắt ánh sáng mà nhốt vào đêm tối, thì hẳn nhiên, ánh sáng sẽ xua tan màn tối.

Một thành phố xây dựng trên núi. Một ngọn đèn được đặt trên giá. Chúa Giê-su gọi chúng ta là ánh sáng thế gian, bởi chính Người đã ban cho chúng ta thứ ánh sáng diệu kỳ đó. Ánh sáng của niềm tin yêu hy vọng được ban cho một loài phàm nhân tự thân bị bóng tối thất tín, bóng tối hận thù, bóng tối vô vọng bao trùm.

Hãy biết mình thật vinh dự vì được thắp sáng để trở nên ánh sáng. Hãy tỏa ánh sáng ra cho cuộc đời. Ánh sáng ấy chính là đức Tin, Cậy, Mến Thiên Chúa trong Đức Giê-su. Ánh sáng ấy chính là cuộc sống công chính nhờ Lời Chúa Giê-su. Ánh sáng ấy chính là cách sống yêu thương cho đi, bẻ tấm bánh đời mình nhờ sống mẫu nhiệm Thánh Thể Chúa Giê-su. Người tỏa ánh sáng Thiên Chúa cho đời theo những cách sống ấy được Chúa Giê-su xác nhận: “Ai giữ và dạy người ta giữ những điều đó, sẽ được kể là người cao cả trong Nước Trời”.

Thánh Nữ Terexa Avila đã có trái tim “rực lửa yêu Chúa”, và dùng ngọn lửa yêu ấy thắp sáng và làm cháy lên tình yêu Chúa trong chính cuộc sống của mình và trong công cuộc cải cách các tu viện. Từ đó, ánh sáng tình yêu của Thánh Nữ, đã thắp sáng cả một vườn hoa đời thánh hiến cho Thiên Chúa, thành vườn hồng của Nước Thiên Chúa trên trần gian.

Mừng lễ Thánh Nữ Terexa Avila, chúng con nguyện xin Chúa ban cho các nữ tu của Chúa luôn tỏa sáng ánh tình yêu của Chúa cho trần gian. Và cũng xin cho chúng con sống xứng đáng là ánh sáng Tin Mừng cho thế giới. Amen.

15/10 THỨ NĂM TUẦN 28 TN

Ep 1,1-10 hoặc Rm 8,22-27; Lc 11,47-54

MÓN NỢ TÌNH PHẢI TRẢ

“Sẽ bị đòi nợ máu của các tiên tri đã đổ ra, kể từ máu của Abel cho đến máu của Giacaria”.

Nói thật, mất lòng. Chúa Giê-su không ngại ngần vạch trần sự dối trá giả hình của các biệt phái, luật sĩ, nên họ tìm cách hại Người. Người vẫn không ngại nhắc lại cho họ về sự thật của lịch sử gian ác của giống dòng họ, từ đời tiên tổ cha ông đến thế hệ hậu sinh con cháu. Đây là dòng giống của những người chối bỏ Thiên Chúa, không đón nhận Lời Thiên Chúa, không tiếp nhận lại còn giết chết những ngôn sứ được Thiên Chúa sai đến, và cũng cả gan không tiếp nhận lại còn giết chết Con Thiên Chúa: “Dòng giống này sẽ bị đòi nợ máu”.

Chúng ta cũng đã từng chối nhận và giết chết sự hiện diện của Thiên Chúa. Một câu Lời Chúa là Chân Lý bị xem nhẹ hơn một định nghĩa vu vơ, xoàng thường! Giá trị vĩnh cửu không được quý chuộng hơn một niềm vui chóng vánh! Sự sống đời sau không được khát khao, còn danh lợi dục hư nát ở thế gian này thì luôn trong tầm ngắm mê muội! Không thèm khát lương thực thần linh mà luôn tìm kiếm sơn hào hải vị một thoáng ngấn ngắt ngay! Quả thực, mâm hạnh phúc ảo ma quỷ bày ra đã làm cho chúng ta hoa mắt, thất thần đến nỗi giết chết sự hiện diện của Thiên Chúa. Thế nhưng, Thiên Chúa vẫn yêu thương, tha thứ và cứu chuộc chúng ta bằng chính cái chết, bằng chính giá máu của Chúa Giê-su.

Máu Chúa Ki-tô đã đổ ra để cứu chuộc chúng ta. Và chúng ta phải đền món nợ máu ấy, bằng sự sám hối chân thành, và trở về nhìn nhận quyền năng và tình thương của Thiên Chúa cứu chuộc. Hãy trở về với Chúa. Hãy tin tưởng, cậy trông và yêu mến Chúa trên hết mọi sự.

Lạy Chúa, giá máu của Con Chúa, là món nợ tình vĩ đại. Xin giúp con tin, cậy, mến Chúa nhất trên đời. Amen.

16/10 THỨ SÁU TUẦN 28 TN

Ep 1,11-14; Lc 12,1-7

SỐNG CHÂN THÀNH

“Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm cả rồi”.

Thiên Chúa thấu suốt mọi bí ẩn trong lòng con người, những ước muốn thánh thiện và cả những khát khao mê muội tội lỗi, những quyết tâm chân thành sám hối và cả những toan tính gian dối qua mắt thế gian. Có thể che giấu thiên hạ nhưng không có điều gì che giấu Thiên Chúa được. Bởi vì, Người là đáng uy quyền thượng trí toàn năng. Người biết cả những điều mà con người không hề biết về chính mình. Người chăm sóc yêu thương con người nhiều hơn con người yêu thương và chăm sóc mình. Chúa Giê-su nói: *“Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm cả rồi”.*

Vì thế, Chúa muốn con người sống chân thành với chính mình, với Chúa, và với mọi người. Sự chân thành ấy tỏ rõ nơi cách sống theo đường lối công chính của Chúa. Bao lâu còn chút gì gian dối, che đậy, giấu diếm là bấy lâu còn mê muội điều bất chính bởi ma quỷ dẫn dắt, bày biểu.

Hãy nhìn lại chính mình, và khiêm tốn nhận ra nơi mỗi con người chúng mình đều có những gian dối. Còn sống gian dối là còn phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, phủ nhận con mắt quyền năng của Thiên Chúa. Còn gian dối là còn ảo tưởng mình qua mắt được Thiên Chúa. Còn gian dối là sẽ còn liều mạng đi vào chỗ chết ngàn thu. Gian dối là tự đánh mất mình. Gian dối với nhau trong gia đình là tự làm sụp đổ gia đình. Gian dối với nhau trong cộng đoàn là tự tách mình ra khỏi sự hiệp thông trong chân lý.

Hãy yêu mến Chúa chân thành. Hãy yêu mến nhau chân thành. Hãy tin nhận sự hiện diện quan phòng của Thiên Chúa và giữ tương quan với Chúa mọi lúc, mọi nơi, trong mọi sự.

Lạy Chúa, xin cho con sám hối điều gian dối, quý chuộng sự thật, và sống công chính trước mặt Chúa. Amen.

**17/10 THỨ BẢY TUẦN 28 TN.T.Ignatiô Antiôkia, Gmtd.
Ep 1,15-23; Lc 12,8-12**

SỨ MỆNH LÀM CHỨNG CHO SỰ THẬT

“Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào”.

Người yêu chuộng sự thật, sống trong sự thật, và mời gọi mọi người sống chân thành giữa muôn vàn sự gian ngoa dối trá, là người sống công chính, là người can đảm làm chứng về Thiên Chúa. Bởi, số phận của họ thật hẩm hiu, luôn phải gặp bao điều oan trái, bao sự chống đối, và cả những hiểm nguy. Một Gioan Baotixita chân chính đã phải bị chém đầu, đặt trên đĩa dâng cho người bất chính. Một Con Thiên Chúa chí thánh bị người đời giết chết đi để thỏa mãn lòng thù sự thánh, sự thiện. Và biết bao người theo Chúa Giê-su cũng chung một số phận ấy. Đúng là sứ mệnh đi liền với số mệnh!

Sứ mệnh loan Tin Mừng Sự Thật về Thiên Chúa. Sự thật ấy là sự thật có Thiên Chúa quyền năng, giàu lòng xót thương, thứ tha và cứu rỗi, sự thật có sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa, sự thật có an bình hạnh phúc thật tồn tại tới muôn đời. Tin Mừng Sự Thật của Thiên Chúa phải được loan truyền vào giữa cuộc sống đầy giả dối gian ngoa của ma quỷ đã rắc gieo. Sự giả dối nói rằng không có Thiên Chúa, không có cứu rỗi, không có hạnh phúc nào hơn hạnh phúc vật chất ở trần gian này. Sự giả dối quyến rũ con người ta vào cuộc sống hạnh phúc ảo mà tưởng như thật! Sự thật luôn bị sự giả dối triệt hạ. Sứ mệnh cao cả đi liền với số mệnh bi đát.

Nhờ Lời Chúa Giê-su *“Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào”*, và nhờ sức mạnh tình yêu Chúa Thánh Thần, biết bao người đã hiên ngang làm chứng cho sự thật về Thiên Chúa, và Tin Mừng Sự Thật đã vang khắp cùng bờ cõi địa cầu.

Lạy Chúa, hôm nay, đến lượt mỗi chúng con, cũng phải can đảm thi hành sứ mệnh, bất chấp số mệnh. Xin cho chúng con được chết những ước muốn danh lợi dục bất chính, và cả cái chết thân xác này, để làm chứng cho Sự Thật. Amen.

**18/10 NGÀY THẾ GIỚI CẦU NGUYỆN
CHO VIỆC TRUYỀN GIÁO. Is 60, 1-6, 1Tm 2,1-8 (Act 1,
3-8), Mc 16,15-20 (Mt 28, 16-20)**

CHÚA LÀM CHO CHÚNG CON PHẢI RA ĐI

“Hãy đi khắp cả thiên hạ rao giảng tin mừng cho mọi loài thụ tạo”

Có người hỏi một ca viên ở giáo xứ nọ, rằng: “Giáo xứ của chị có bao nhiêu giáo dân”. Cô ấy không ngần ngại trả lời ngay: “Dạ, năm chục ngàn”. Thực ra, đó là một giáo xứ có 500 giáo dân sống giữa gần 50.000 con người ta của gần 5 xã. Ba con số “5” kỳ diệu! Có thể nói đây là một giáo xứ truyền giáo lý tưởng, hơn chuyện phải xem là một giáo xứ bị bao vây bởi những trào lưu phàm trần hay bởi những thế lực khác Ki-tô giáo. Và câu trả lời của chị ca viên kia đã nói lên một ý thức truyền giáo thật là tuyệt vời. Nếu mỗi tín hữu đều có một khát khao cho mọi người nhận biết Chúa như chị ca viên kia, thì hẳn là tất cả sẽ cùng nhau xây dựng giáo xứ mình thành một cộng đoàn phụng vụ thánh thiện, một cộng đoàn hiệp nhất yêu thương và thành một cộng đoàn chứng tá tin mừng.

Nhớ lại biến cố 1975 trong lịch sử đất nước. Có người xem biến cố 1975 là một thất bại. Có người xem là một thành công. Nhưng đối với các Ki-tô hữu, thì phải xem đây là Thánh Ý. Mà đã là Thánh Ý thì luôn luôn là tuyệt vời, là tuyệt hảo. Thánh ý Chúa đã muốn sắp xếp lại cách tổ chức các giáo xứ. Nếu trước 1975, hầu hết các giáo xứ đều sống co cụm lại với nhau như trong lô cốt để giữ đạo, thì sau 1975, thành trì giáo xứ toàn tòng hầu như đã sụp đổ, để các con cái Chúa phải ra đi và định cư ở một nơi có nhiều người chưa nhận biết Chúa mà thi hành sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Rõ ràng là, Chúa bảo chúng ta hãy ra đi loan báo Tin Mừng, và Chúa làm cho chúng ta phải ra đi. Bấy nhiêu triệu người Công Giáo Việt Nam trên đất khách bên trời tây, đã là những nhân chứng đức tin hùng hồn cho thế giới văn minh vật

chất. Người Công Giáo Việt Nam trên đất Mỹ, đã làm sống lại niềm tin cho những người Mỹ đã từng theo cách sống “Jesus – Yes. The Church – No”. Và khắp năm châu bốn biển, sau 1975, đều có ánh sáng Tin Mừng mang thương hiệu Việt Nam. Thánh ý Chúa thật là tuyệt hảo. Chúa đã làm cho chúng ta phải ra đi...

Cũng thế, những người còn lại nơi quê nhà, đã có vô số người không còn ở yên một chỗ. Người miền Bắc, miền Trung về sinh sống tận miền Tây sông nước. Ngôn ngữ, tập tục, điều kiện, hoàn cảnh.. có khác nhau, nhưng Tin Mừng chỉ có một! Một vụ mùa mới đã mở ra. Người phải ra đi khắp nơi để gieo hạt Tin Mừng thay vì ngồi trong lô cốt mà giữ đạo.

Thánh ý Chúa thật nhiệm mầu. Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh. Và hãy sống cuộc sống tin mừng giữa đời, để mọi người nhận thấy việc tốt lành chúng ta làm, đọc được suy nghĩ chân thành của chúng ta, nghe được lời yêu thương, thấy được mức chạnh lòng nhân ái, và nhất là cảm được cái tình người của người có đạo đối với lương dân, mà họ ngợi khen Cha chúng ta trên trời.

Hãy cứ sống công chính theo Tin Mừng thì đã đủ là chứng nhân loan báo tin mừng, là người truyền giáo. Dầu biết chứng nhân luôn phải anh dũng hy sinh, đến mức có khi phải tử đạo, nhưng hãy nhận lấy sự hy sinh, tử đạo từng ngày ấy làm niềm vui vô biên, niềm vui thánh thiện. Hãy làm chứng cho Tin Mừng yêu thương trong mọi hoàn cảnh sống, để tình yêu thương của chúng ta chiếu sáng chân dung của Thiên Chúa Tình Yêu trong lòng mọi người. Hãy làm chứng cho sự công chính, bằng cách sống công chính giữa những bất chính.

Có những tín hiệu đáng vui mừng sau thời gian “Chúa làm cho chúng ta phải ra đi”, đó là, mỗi ngày càng có nhiều người nhận ra giá trị của Tin Mừng, kể cả những người luôn có ý niệm chống lại Chúa Giê-su và đạo thánh của Người.

Chúa làm cho chúng ta phải ra đi, không thể ngồi yên trong nhà được nữa. Chúa Giê-su nói: “Vây anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, dạy bảo họ tuân giữ những điều Thầy đã truyền cho anh em. và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế”.

Ước gì mỗi chúng ta có thể nói lên niềm khao khát loan báo tin mừng của mình và thực hiện niềm khát khao ấy bằng chính cuộc sống Tin Mừng yêu thương, bình an, hạnh phúc, hiệp nhất... từ trong gia đình, đến giáo xứ, và ở mọi nơi.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con sống Tin Mừng trong mọi hoàn cảnh sống, để loan báo cho mọi người nhận biết ơn cứu độ, và hạnh phúc trường sinh trong Nước Chúa. Amen.

18/10 CHÚA NHẬT 29 MÙA TN.

Is 45,1.4-6; 1 Tx 1,1-5b; Mt 22,15-21

TRẢ LẠI CHO THIÊN CHÚA

“Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho ông Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa”.

Người dân phải chu toàn nghĩa vụ đóng thuế xây dựng ngân sách quốc gia để chính phủ dùng ngân sách ấy mà chăm lo cho các nhu cầu chung của đời sống dân chúng. Trên thực tế, có được như vậy không, thì tùy lòng yêu dân của các nhà lãnh đạo quốc gia. Bởi nhiều nơi vẫn còn tệ nạn tham nhũng, bòn rút ngân sách quốc gia làm lợi ích cá nhân hay phe nhóm.

Chúa Giê-su thì vô tư thi hành nghĩa vụ thế trần là đóng thuế, mà không bận tâm chuyện người ta có dùng ngân sách quốc gia cho lợi ích nhân dân hay không. Nhân việc này, Người nói: *“Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho ông Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa”.*

Người muốn dạy chúng ta rằng hãy trả lại cho trần thế những gì thuộc về trần thế, và cũng phải trả lại cho Thiên Chúa những gì thuộc về Người. Những gì chóng vánh, ngắn ngủi, mau tàn phai, dễ mất... đều thuộc về trần thế. Những gì là vĩnh cửu, tồn tại, không biến tan, chẳng phai tàn... đều thuộc về Thiên Chúa. Bởi Thiên Chúa là hằng sống, là vĩnh cửu.

Thế gian này đang qua đi. Và tất cả mọi thứ ta tưởng là của mình rồi cũng sẽ mất trắng. Đừng mong sẽ mang sang thế giới của Thiên Chúa những thứ phù vân ở thế gian này. Hãy trả lại cho Thiên Chúa chính con người của chúng ta, thân xác và linh hồn đã được tạo thành tốt lành, thánh thiện và xinh đẹp. Những gì chúng ta đang sở hữu, đều là của Chúa ban cho để chúng ta sử dụng. Tất cả phải trả lại cho Chúa, không những y nguyên vốn đã trao ban thuở vào đời, mà còn phải trả về cho Chúa hoa trái tốt tươi suốt một đời sử dụng và sinh lợi.

Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn hướng lòng về Chúa, và giữ hồn xác con luôn hoàn toàn thuộc về Chúa. Amen

18/10 THÁNH LUCA TÔNG ĐỒ THÁNH SỬ
2 Tm 4, 9-17a , Lc 10, 1-9

NHIỆT THÀNH, BỀN ĐỠ GIEO TÌNH THƯƠNG
“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”.

Luca là tác giả sách Tin Mừng thứ ba, ngài là môn đệ của Phao-lô. Tin Mừng ngài viết được ví như là Tin Mừng về Lòng Thương Xót Chúa, bởi lẽ ông đã kể lại rất nhiều và chi tiết về Lòng Chúa Thương Xót đối với những ai đau khổ, nghèo đói, bệnh hoạn, tật nguyền và tội lỗi. Dụ ngôn “Người Cha nhân hậu” là đỉnh điểm của Lòng Thương Xót Chúa trong Tin Mừng Thánh Luca.

Trang Tin Mừng trong ngày lễ kính Thánh Sứ, Phụng Vụ Giáo Hội dùng đoạn nói về việc Chúa chọn và sai 72 môn đệ ra đi dọn chỗ cho Tin Mừng của Người sẽ đến. Khi sai đi, Chúa nói hãy xin Thiên Chúa Cha sai thợ gặt đến, rồi Người sai các ông đi và báo cho các ông biết bao hiểm nguy đang đợi chờ, đang rình rập. Nhưng dầu có hiểm nguy thế nào, thì người được sai đi cũng phải mang Tin Mừng bình an đến cho mọi người, bất chấp việc “được sai đi như chiên vào hang sói”.

Lòng thương xót của Chúa chính là nguồn suối bình an của chúng ta. Không có sự bình an nào khác ngoài sự bình an mà chúng ta tín thác đặt trọn cuộc đời mình vào bàn tay uy quyền và xót thương của Thiên Chúa. Và khi đã nhận được lòng Chúa xót thương, thì bổn phận của chúng ta là phải thi thố tình thương ấy cho mọi người. Thực tế, chúng ta đã nhận được nhiều hơn đã cho đi, đã được xót thương hơn mình thương xót, đã được thứ tha nhiều hơn mình thứ tha.

Mừng lễ Thánh Luca, Lời Chúa nhắc nhở chúng ta đã được sai đi để thi thố lòng thương xót đối với mọi người.

Lạy Chúa, chúng con đang sống giữa một mùa đời vô cảm, vô tâm. Xin Chúa ban cho chúng con được ơn nhiệt thành, bền đỗ trong sứ vụ loan báo tình thương Chúa cho mọi người, nhờ Thánh Luca cầu thay nguyện giúp. Amen.

19/10 THỨ HAI TUẦN 29 TN

Ep 2,1-10; Lc 12,13-21

TÍCH TRỮ CỦA CÁI TRÊN TRỜI

“Những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?”

Con người, ai cũng biết rồi đây mình sẽ chết, thế mà vẫn hãy còn tham lam tham những như thế kia, hưởng chi là không có sự chết, hưởng chi là con người không phải chết!

Tin mừng nói đến chuyện phú hộ giàu có kia tích trữ của cái trần gian vào kho lẫm mới, rồi tự nhủ linh hồn ơi ta hãy ăn chơi cho thỏa thích đời ta. Thế nhưng, chuyện tưởng như thực ấy, lại là chuyện ảo do ma quỷ nó bày ra để mê muội lòng trí chúng ta! “Hỡi kẻ ngu dại, đêm nay người ta sẽ đòi linh hồn người, thế thì những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?.. Vì thế, hãy làm giàu trước mặt Chúa.

Chúa Giê-su muốn chúng ta biến lòng tham lam của cái thế gian này thành lòng yêu chuộng sản nghiệp đời đời trong Nước Chúa, biến việc vun vén tích trữ của cái phù vân dưới đất thành việc gom góp các nhân đức tinh tuyền bền vững để dành dùm cho cõi sống đời sau trên trời.

Mỗi lần thăm viếng ủi an người nghèo khổ, đau bệnh, bất hạnh, ta để dành trên nước trời một viên gạch. Mỗi ngày ta làm một việc lành, thì mỗi năm để dành được 365 viên gạch xây căn nhà vĩnh cửu; mười năm có hơn ba thiên gạch, và 30 năm hơn một vạn gạch. Mỗi ngày chỉ viết một lời nguyện yêu mến Chúa, thì một năm có một tác phẩm 365 câu. Và cứ thế, mười năm con có nguyên một bộ sách yêu Chúa.

Ước gì mỗi chúng ta có thể thưa với Chúa: “Lạy Chúa, không có gì là của con. Không còn gì là cho con. Tài sản của con là lòng yêu mến Chúa, là lòng yêu thương người, là tất cả những việc con đã làm cho vinh danh Chúa, và cho người người được sống vui”.

Lạy Chúa, xin tách lòng trí con ra khỏi những tham lam mê muội đời này, một chỉ mến yêu Chúa mà thôi. Amen.

20/10 THỨ BA TUẦN 29 TN

Ep 2,12-22; Lc 12,35-38

TÌNH THỨC ĐÓN CHÚA ĐẾN

“Phúc cho đầy tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức”

Chủ đi rồi chủ lại về. Nhưng tiếc là, giờ chủ về thì chủ lại không lên lịch rõ ràng cho gia nhân, nên không ai dám biết. Có chăng cũng chỉ đoán mò mà thôi. Có người bị tai nạn nặng, bị bệnh viện trả về. Có người đến thăm, nói “anh này chết chắc! Không sống quá 48 tiếng nữa”. Một tuần sau, người thăm bệnh lăn ra chết vì tai biến, còn người bị tai nạn kia thì sau 36 ngày đêm hôn mê mới chịu ra đi! Chủ về đón người đang khỏe, hay đón người đang bệnh, đang già hay đang còn trẻ, không ai dám biết, việc ấy là của chủ. Bởi vậy mới cho chuyện “trên cây còn lá úa, lá xanh kia rụng rồi”.

Chúa Giê-su yêu thương và luôn khao khát chúng ta được phần rỗi đời đời, Người đã nói: “Các con hãy thắt lưng, hãy cầm đèn cháy sáng trong tay, và hãy làm như người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ về gõ cửa, thì mở ngay cho chủ”.

Cái chết của người này là lời cảnh tỉnh cho người kia về một sự thật có vẻ quá phũ phàng, nhưng thực ra, đó là sự thật giá trị. Biết bất ngờ mình sẽ chết, mà vẫn còn tham lam mê muội, hưởng chi là không có sự chết! Biết bất ngờ mình sẽ chết, mà vẫn còn chưa muốn sống công chính, chưa chịu chuẩn bị cho cái chết và sự sống đời sau.. thì có phải là mình quá liều lĩnh đấy không? Chiêu bài tinh vi của ma quỷ cố làm cho con người mất sự sống đời đời, là nó đưa con người ta vào một cõi ảo: “Em chưa chết đâu em! Em hãy còn quá trẻ trung xinh đẹp” “Ông chưa chết đâu ông, đông trùng hạ thảo giúp ông trăm năm sung mãn”. “Còn khỏe lắm, bà chưa chết đâu”.

Hãy tỉnh thức đón Chúa đến. Tỉnh thức là yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian này.

Lạy Chúa, bao thú vui đời đang quần lấy chúng con. Nhưng xin cho chúng con quần lấy Chúa mà thôi. Amen.

21/10 THỨ TƯ TUẦN 29 TN

Ep 3,2-12; Lc 12,39-48

TẤT CẢ VÌ PHẦN RỒI ĐÒI ĐÒI

“Người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều”

Kẻ ít, người nhiều, tất cả những gì ta có đều là ân sủng. Chúa Giê-su nói: “Người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều, và đã giao phó cho ai nhiều, thì sẽ đòi kẻ ấy nhiều hơn”. Ai làm lợi ân sủng Chúa ban, là người yêu mến và trung tín với Chúa. Tài năng, trí hiểu, sức khỏe, sắc đẹp, của cải, thời gian...đều là của Chúa ban để ta sử dụng cho được phần rỗi đời đời. Đừng chê ít mà buông xuôi không sinh lợi. Đừng cậy nhiều mà lãng phí thành lạm dụng rồi chuốc họa vào thân.

Có người hành khát than rằng Chúa chẳng ban cho tôi học hành, kiến thức, địa vị, tiền bạc tài sản... tôi chỉ có tám thân tàn lê la đầu đường cuối phố, kiếm sống qua ngày. Ngày nọ, có người bỏ vào chiếc mũ hành khát của anh mấy tờ bạc, và khe khẽ vào tai: “Chúc mừng anh kiên nhẫn, không phải ai cũng được như anh đâu, tôi mà như anh thì tôi chết chắc!”. Và từ đó, anh thường hay nói để an ủi mình: “Dạ, cảm ơn anh, anh mà rơi vào hoàn cảnh của tôi thì chết chắc”.

Chúa ban ân sủng để chúng ta nên thánh. Khi mạnh khỏe, nhớ người đau bệnh. Khi bệnh, nhớ người bệnh không có tiền uống thuốc. Khi giàu có nhớ người nghèo khó, khi nghèo khó nhớ đến kẻ nợ nần đồ nợ bán sạch cửa nhà không còn chỗ nương thân. Hãy luôn luôn nhớ mình là người đã nhận được để cho đi. Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh. Và niềm tạ ơn ấy được thể hiện qua việc sử dụng chính ân sủng Chúa ban mà làm lợi ích cho mình và cho người. Một người bệnh sẽ nhận ra thời gian bệnh thật quý giá để kết hiệp với khổ đau của Chúa Giê-su và cầu nguyện cho mình và cho mọi người. Hoàn cảnh nào cũng là ân sủng. Hãy tạ ơn Chúa, và sinh lợi.

Lạy Chúa, xin giúp con dùng ân sủng Chúa ban mà làm tất cả các việc vì vinh danh Chúa và phần rỗi đời đời. Amen

22/10 THỨ NĂM TUẦN 29 TN

Ep 3,14-21; Lc 12,49-53

CUỘC CHIẾN MỘT MÁT, MỘT CÒN

“Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”.

Giữa lúc con người khao khát bình an, mong đợi hòa bình, ưa thích điều hòa nhã, quý chuộng nét dịu dàng lời êm ái, thì Chúa Giê-su nói: *“Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”*. Thật khó chấp nhận được. Bởi nếu không đem bình an đến cho nhân loại, thì ai dám tin, ai dám tôn nhận Chúa Giê-su là đáng cứu thoát nhân loại khỏi những bất an.

Đừng hiểu câu nói ấy theo cách ảo của loài người, nhưng hãy thấu tình của Thiên Chúa. Chúa mời chúng ta nhìn nhận một sự thật là: không có sự bình an nào theo cách “nằm chờ sung rụng” hay “ảo tưởng vu vơ”, nhưng bình an đích thực phải là kết quả của một cuộc chiến liên li, một cuộc vật lộn cam go giữa đời thường, một cuộc chiến không đội trời chung nhưng là một mắt một còn quyết liệt. Đó là cuộc chiến giữa công chính và bất chính, cuộc chiến giữa sự lành và sự dữ, sự thiện và sự ác. Chúa Giê-su đến để chia rẽ yêu thương với oán thù, để tách rời công chính ra khỏi điều bất chính, để quyết liệt loại trừ kiêu căng ích kỷ tham lam và quyết xây dựng đức khiêm nhường quảng đại hào phóng nơi tâm hồn con người. Không phải là sự chia rẽ thánh thiện đó sao!?

Nhưng để được bình an đích thực, chúng ta phải nhận lấy ngọn lửa tình yêu, lửa chân lý là Thánh Thần Thiên Chúa, mới có thể thiêu rụi được sự bất an do bất chính và tội lỗi.

Ước gì mỗi chúng ta nghe Lời Chúa hôm nay và sẽ quyết liệt trong cuộc chiến một mắt, một còn giữa thiện và ác, giữa công chính và tội lỗi. Con người chỉ được bình an, hạnh phúc thật khi hướng thiện và sống công chính theo Tin Mừng của Chúa Giê-su, nhờ Thánh Thần Tình Yêu và Chân Lý.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con loại trừ tội lỗi bất chính, và mặc lấy sự thánh thiện, đức công chính của Chúa. Amen.

**22/10 LỄ THÁNH GIOAN-PHAOLÔ II, Gh.
Is 52,7-10; Ga 21,15-17**

“ĐỪNG SỢ”

“Hãy chặn dẫu chiên của Thầy, hãy chặn dẫu chiên của Thầy”.

Đức Gioan Phaolô II là vị giáo hoàng thứ 264 (1978-2005) của Giáo hội Công Giáo. Ngài là giáo hoàng người Ba Lan duy nhất cho đến nay và là giáo hoàng đầu tiên không người dân Ý kể từ thế kỷ 16 (giáo hoàng Adrian VI 1522-1523 người Hòa Lan). Triều đại 26 năm của Giáo Hoàng Gioan Phaolô II dài thứ nhì, chỉ sau Đức Giáo hoàng Piô IX giữa thế kỷ 19 (32 năm, 1846-1878).

Đức Gioan Phaolô II là vị giáo hoàng có rất nhiều cái “đầu tiên” và “duy nhất”:

- Đến thăm 104 quốc gia, nhiều hơn bất cứ nhà lãnh đạo nào khác trên thế giới: đi qua 700,000 dặm, nghĩa là 28 lần đường vòng quanh Trái Đất, hay 3 lần đến Mặt Trăng.

- Là vị giáo hoàng đầu tiên: đến Anh Quốc, thăm ngôi đền Hồi Giáo ở Syria, thuyết giảng trong buổi lễ tại một nhà

thờ Tin Lành ở Áo năm 1983, bước vào đại hội đường Do Thái tại Roma năm 1986, thăm Rumania năm 1999 (cuộc viếng thăm đầu tiên của một giáo hoàng Vatican tại một nước Chính Thống Giáo Đông Phương kể từ thời kỳ ly giáo 1,000 năm trước), thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức giữa Vatican và Israel.

- Đức Đạt Lai Lạt Ma 8 lần gặp ngài, nhiều hơn với bất cứ nhà lãnh đạo nào khác.

- Sáng lập Ngày Giới Trẻ Thế Giới.

- Thoát chết trong vụ mưu sát năm 1981 như một phép lạ của Đức Mẹ Fatima; đến thăm và nói lời tha thứ với kẻ ám sát mình.

- Chính thức lên tiếng xin lỗi về những sai lầm của Giáo Hội trong quá khứ.

- Hơn 3 triệu người xếp hàng để được đi ngang viếng chào linh cữu của Ngài, quàn tại Thánh Đường St. Peter cho đến ngày tang lễ 8 Tháng Tư, 2005.

- Và còn nhiều cái “đầu tiên” & “duy nhất” khác nữa...

Vì thế, Đức Gioan-Phaolô II được coi là “Giáo Hoàng của những kỷ lục”: kỷ lục đi xa, kỷ lục phong thánh, kỷ lục gặp gỡ, kỷ lục diễn văn... Ngài nổi tiếng ngay từ đầu triều giáo hoàng với lời kêu gọi mang lại nhiều niềm vui và bình an cho mọi người; đó là hai chữ ngắn gọn: "Đừng sợ!"

Những kỷ lục trên trước hết là kết quả của lòng đạo đức, lòng yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể và bí tích Giải tội. Trước mỗi chuyến công du, ngài cầu nguyện rất nhiều, xưng tội trước khi đi công du. Ngài vẫn giữ thói quen rất lành thánh là xưng tội hằng tuần. Ngài cổ võ mạnh mẽ cho việc tôn sùng Thánh Thể. Khi viết về những giáo huấn liên quan đến đức tin, ngài thường quỳ gối viết trước Thánh Thể, gần giống như Thánh Thomas Aquino dựa đầu vào Nhà Tạm trước khi nói về Thánh Thể.

Đặc biệt Ngài là “Giáo hoàng của Đức Mẹ” với khẩu hiệu “Totus Tuus” (Tất cả của con là của Mẹ, con hoàn toàn thuộc về Mẹ). Đức Gioan-Phaolô II rất trung thành với Chuỗi Mân Côi, ngài lần hạt từng ngày. Vào mỗi thứ Bảy đầu tháng, ngài lần hạt chung với giáo dân tại Hội trường Phaolô VI. Dịp các Đức Giám Mục hành hương năm 2000, ngài mời chị Lucia đến đọc Kinh Mân Côi, chị đọc một bè bằng tiếng Bồ Đào Nha, ngài và các Giám mục đọc một bè bằng tiếng La Tinh. Ngài đã viết hai văn kiện lớn về Đức Mẹ: Thông điệp Redemptoris Mater (Mẹ Đáng Cứu Độ) và Tông thư Rosarium Vigilis Mariae (Kinh Rất Thánh Mân Côi). Chính ngài đã thêm vào Năm Mầu Nhiệm Sự Sáng và công bố Năm Mân Côi (từ tháng 10.2002 đến tháng 10.2003). (*Nguồn HDGM VN*)

Một chút về cuộc đời của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, vị thánh của thời đại chúng ta, cho thấy chính Người đã thực hiện đúng Lời dạy của Tin Mừng hôm nay: ***“Hãy chẵn dất chiêm của Thầy, hãy chẵn dất chiêm của Thầy”***. Ngài đã chẵn dất đoàn chiêm Chúa trong một giai đoạn xã hội có thể nói là cực kỳ khó khăn, nhưng chính Ngài đã không nao núng sợ hãi, và kêu gọi toàn thể giáo hội, cũng như toàn thể nhân loại “Đừng Sợ”. “Đừng sợ” vì lòng yêu mến Chúa Giê-su Mục Tử sẽ là vũ khí bách chiến bách thắng.

Lời Chúa, và cuộc đời Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II cũng đang mời gọi chúng ta hãy yêu mến Chúa, yêu mến Chúa Giê-su trên hết mọi sự, để chúng ta có đủ yêu mà chu toàn sứ vụ mục tử của mỗi người, đủ sức mạnh vượt qua mọi thử thách gian nan, vượt qua ngưỡng cửa hy vọng, để tiến tới miền an bình trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn và tôn vinh Chúa, vì Chúa đã ban cho chúng con vị Giáo Hoàng Thánh Thiện. Xin cho chúng con biết noi gương nhân đức của Ngài mà tiến thân trên đường nên thánh. Amen.

23/10 THỨ SÁU TUẦN 29 TN

Ep 4,1-6; Lc 12,54-59

VIỆC TIÊN QUYẾT: HÃY SỐNG TÌNH BÁC ÁI

“Các người biết tìm hiểu điện mao trời đất? Còn về thời đại này, sao các người không tìm hiểu?”

Theo kinh nghiệm dân gian, con người có thể suy đoán được một vài điềm báo thời tiết, và từ đó hình thành được môn học về các hiện tượng sắp xảy đến trong thiên nhiên. “Chớp bể, mưa nguồn”, “tháng bảy mưa ngâu, chuồn chuồn bay thì bão”...Rồi cũng có cả những suy đoán lung tung thành dị đoan, mê tín vô căn cứ, đôi khi cản trở đức yêu người.

Chúa Giê-su muốn nhắc nhở cho chúng ta rằng nếu có thể tiên đoán được trời giông bão, hay chớp bể mưa nguồn, thì tại sao không hiểu ra chuyện chỉ vì một câu nói của mình làm tổn thương anh em đến mức trong lòng dậy cuồng phong bão tố. Tất cả những hiểu biết về khoa học, thiên nhiên, về vũ trụ, về nhân loại sẽ trở thành vô ích, vô nghĩa, hoặc chỉ là một mớ hiểu biết để khoe khoang, khoác lác, nếu không có cái hiểu biết quan trọng là hiểu biết về cách sống yêu thương với nhau. Nếu giàu có kiến thức, giàu có tài sản, giàu có danh vọng địa vị mà thiếu thốn đức bác ái, mà hẹp hòi lòng xót thương thì tất cả những sự giàu có kia cũng chẳng giá trị gì. Dầu có là ông tiến sĩ hay đại gia, thì trước tiên cũng phải hiếu kính mẹ cha, yêu thương hết mọi người, mới là con người có giá trị.

Một xã hội được xem là văn minh tột đỉnh, nhưng văn minh mà thiếu tình thương người, thiếu lòng nhân ái, thì thứ văn minh ấy là thứ văn minh vô cảm cần vất đi. Việc tiên quyết của chúng ta là hãy sống tình bác ái với nhau. Thánh Phao-lo nói “Anh em chớ mắc nợ gì nhau, ngoài ra tình bác ái”. Còn với Chúa Giê-su, món nợ tình bác ái là món nợ phải trả xong cho đến đồng xu cuối cùng mới được cứu rỗi.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con luôn hiểu và sống điều luật quan trọng là kính mến Chúa, yêu thương người. Amen.

**24/10 THỨ BẢY TUẦN 29 TN. T.Antôn Maria Claret, Gm.
Ep 4,7-16; Lc 13,1-9**

LUÔN SỐNG TRONG ÂN NGHĨA CHÚA

“Nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị huỷ diệt như vậy”

Có những cái chết thật nhẹ nhàng, êm ái, như đi vào giấc ngủ ngàn thu, vĩnh viễn lìa xa cuộc đời nhiều nhương, đau khổ. Cũng có những cái chết thật thảm, thật đáng sợ, đáng thương để lại trong lòng con người nỗi ám ảnh triền miên kinh hoàng. Nhưng xét cho cùng, cái chết nào cũng là sự trở về nguồn cội là chính Thiên Chúa, Đấng tác thành nên ta, và cũng là lời cảnh tỉnh chúng ta rằng: con người sẽ phải chết, để được sống lại trong Nước Chúa, trong cõi sống ngàn thu.

Nhìn cách chết của một con người, ước gì chúng ta hãy xóa bỏ ngay đi khái niệm “chết lành, chết dữ”. Bởi hãy nhớ rằng: không có một Thiên Chúa trừng phạt, chỉ có một Thiên Chúa xót thương. Đừng nhìn cách chết thảm của một con người mà dám nói rằng đó là cách “chết dữ”, nhưng hãy, một là: luôn giục lòng chúng ta sám hối, ăn năn, và quyết tâm canh tân cuộc sống mình nên công chính, hai là: tin tưởng và cầu nguyện cho người được phúc thứ tha, được ơn cứu rỗi.

Trong dụ ngôn cây vả, Chúa Giê-su muốn nói: Thiên Chúa vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi chúng ta sám hối, canh tân đời mình, là trở sinh hoa trái yêu thương công chính. Vậy thì, điều quan trọng là chúng ta không phải lo chuyện chúng ta sẽ chết cách nào, nhưng hãy lo sao để chúng ta luôn sống trong tình trạng ân sủng Chúa, luôn sống Tin Cây Mến Chúa và trở sinh hoa trái là yêu thương hết thảy mọi người. Việc sống là của mình. Việc chết và chết cách nào, giờ nào là của Thiên Chúa. Đừng quá bận tâm lo việc của Thiên Chúa, nhưng hãy lo sao để sống trong ân nghĩa Chúa, sống đẹp lòng Chúa luôn.

Lạy Chúa, xin cho lòng con luôn tin cậy mến Chúa, và vì yêu mến Chúa, con yêu thương hết mọi người. Amen.

25/10 CHÚA NHẬT 30 MÙA TN

Xh 22,20-26; 1 Tx 1,5c-10; Mt 22,34-40

YÊU NHƯ CHÚA GIÊ-SU ĐÃ YÊU

“Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người, và yêu thương kẻ khác như chính mình người”.

Chúng ta có cách yêu của loài người: yêu người, và luôn mong người làm theo ý mình, đáp ứng mọi yêu cầu của mình. Thế là, khi nói yêu mến Chúa, chúng ta cũng yêu theo cách yêu ấy: yêu Chúa, và luôn mong Chúa làm theo ý mình, đáp ứng mọi yêu cầu của mình. Hóa ra, cách yêu ấy là cách yêu mình, chẳng phải yêu người hay yêu Chúa.

Chính Chúa Giê-su, khi tóm lại mười điều răn của Thiên Chúa thành hai giới luật quan trọng và dạy chúng ta phải giữ, phải sống, thì Người cũng đã là người giữ luật, đã sống yêu chuẩn mực để chúng ta noi theo. Chúa Giê-su yêu mến Chúa Cha và tình yêu của Người là luôn luôn làm theo thánh ý của Cha, luôn làm đẹp lòng Cha. Chúa Giê-su yêu mến con người chúng ta và tình yêu của Người là làm tất cả mọi điều, kể cả chấp nhận cái chết, cho chúng ta được hạnh phúc.

Mỗi người chúng ta, nếu được hỏi có yêu Chúa, yêu người không, thì chúng ta vẫn cho là mình có yêu Chúa yêu người: có kính lễ, có chia sẻ... Nhưng khi đề cập đến cách yêu theo chuẩn mực Chúa Giê-su, thì có lẽ ai trong chúng ta cũng phải làm lại từ đầu. Bởi, không thể nói yêu Chúa mà không tuân giữ Lời Chúa dạy, mà không sống Tin Mừng. Hơn nữa, cũng không thể nói yêu Chúa mà không yêu người. Cũng vậy, không thể nói yêu người mà không thực thi điều tốt lành cho người. Không thể yêu người cách vụ lợi theo kiểu “hòn đất ném đi, hòn chì ném lại”, hoặc “bỏ con tép, bắt con tôm”.

Lạy Chúa Giê-su, nếu Chúa đã thực hiện chữ yêu bằng đức khiêm nhường, tự hạ, từ bỏ mình, thì mỗi chúng con cũng phải đi theo con đường ấy, không thể khác được. Xin giúp chúng con biết yêu Chúa, yêu người, như Chúa đã yêu. Amen.

26/10 THỨ HAI TUẦN 30 TN

Ep 4,32-5,8; Lc 13,10-17

GIÚP ĐỠ MỌI NGƯỜI, MỌI LÚC, MỌI NƠI

“Chớ thì không nên tháo xiềng xích buộc người con gái của Abraham này trong ngày Sabbat sao?”

Chúa Giê-su chữa bệnh cho bà bị quỷ ám, đau yếu đã 18 năm trong ngày Sa-bat. Viên trưởng hội đường tức giận, phản đối vì cho là Người phạm luật làm nghề trong ngày nghỉ lễ. Chúa Giê-su dạy cho họ biết phải thương xót cứu giúp mọi người, mọi lúc, mọi nơi, và nhất là đừng vì câu nệ việc giữ luật cách giả tạo, hình thức, mà từ chối việc cứu giúp người.

Trong chúng ta, có nhiều người đã không làm việc lành, không làm việc bác ái, mà thấy ai làm việc lành, việc bác ái thì lại không vừa ý, cản trở, phản đối và còn tìm cách bôi nhọ. Họ tìm đủ lý do để bào chữa cho việc không giúp đỡ kẻ khác. Có người nghĩ: lo cho mình chưa xong thì lo cho ai được; mình chưa đủ thì giúp ai được; ngay cả con cái khi giúp đỡ cha mẹ già, còn phải tính toán thế nào, huống là giúp đỡ ai. Có người khác lại nghĩ về đối tượng không xứng đáng được giúp đỡ: ông ấy hút thuốc, uống rượu cả đời, giờ sơ gan, giúp chi! Cô ấy khi mạnh khỏe ăn chơi, sang chảnh có giúp ai đâu mà bây giờ mình phải giúp?! Còn có người lấy lý do đang bận làm một việc đạo đức, không thể giúp người, chẳng hạn: đang đi lễ, không thể dừng lại, bỏ lễ để giúp người bị nạn; đang lo một việc nhà thờ, nhà thánh, không thể chờ người đi bệnh viện...

Chúa Giê-su muốn chúng ta hãy xuống tay cứu giúp mọi người, không trừ ai; cứu giúp mọi nơi, không kể nơi nào; cứu giúp mọi lúc, không kể lúc nào. Việc bác ái cứu giúp người phải là việc ưu tiên hàng đầu trong đời sống chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho lòng chúng con luôn biết xót thương và cứu giúp người đau khổ hoạn nạn, không trừ ai, bất kể lúc nào, bất cứ nơi đâu, và luôn hân hoan nhiệt tình vì Chúa đang dùng chúng con để thi thố lòng xót thương của Chúa. Amen.

27/10 THỨ BA TUẦN 30 TN

Ep 5,21-33; Lc 13,18-21

HẠT CẢI KHIÊM NHƯỢNG, BÉ NHỎ

“Hạt cải mọc lên và trở thành một cây to”

Chúa Giê-su ví Nước Thiên Chúa như hạt cải, như nắm men. Hạt cải bé tí, nhưng lớn lên thành cây to. Nắm men xiu xiu nhưng làm dậy cả thúng bột.

Trước tiên, cần hiểu rằng chính Chúa Giê-su, dẫu là Con Thiên Chúa uy quyền vĩ đại, dẫu là Ngôi Lời Sáng Thế, đã vâng lời Cha mà tự nguyện trở nên hạt cải bé tí gieo vào lòng đời, trở nên nắm men xiu xiu trộn vào trong thúng bột trần gian, để Nước Thiên Chúa hiện diện nơi lòng đời, và ơn cứu rỗi chan hòa khắp thế gian. Nói tiếp hạt cải, nắm men Giê-su, là những con người khiêm nhường, bé nhỏ, đáp lại tiếng gọi của Thiên Chúa để làm những hạt cải bé tí, nắm men xiu xiu gieo vào lòng đời, làm nên một Giáo Hội bền vững, một Nước Thiên Chúa xinh đẹp hạnh phúc tại trần gian hôm nay.

Chúa đang làm những việc lạ lùng vĩ đại nơi những con người khiêm nhường, bé nhỏ. Chúa không thực hiện điều gì lớn lao nơi những con người kiêu căng, tự cho mình là vĩ đại. Mười hai tông đồ đi khắp thế gian kia là những con người khiêm nhường, là một nhóm người bé nhỏ làm chuyện vĩ đại.

Chúa Giê-su đang muốn nói với mỗi chúng ta hãy trở nên hạt cải bé nhỏ, nắm men xiu xiu, hãy sống khiêm nhường hiền lành như Chúa Giê-su, thì mới đúng là hạt Tin Mừng gieo vào lòng đời, và mới có sức lớn lên thành cây cứu rỗi nhân loại. Có người nói: chỉ cần một hai người làm việc trong giáo xứ mà có lòng kiêu căng, đã đủ phá nát sự hiệp nhất, và còn hơn thế nữa, làm hỏng cả công cuộc truyền giáo của giáo xứ đó. Câu nói này đáng để mỗi chúng ta suy gẫm và quyết tâm loại trừ lòng kiêu căng hại mình, hại người, hại cả giáo hội.

Lạy Chúa, xin giúp chúng con luôn sống khiêm nhường, hiền lành, từ bỏ mình, cho vinh danh Chúa. Amen.

28/10 THỨ TƯ TUẦN 30 TN

Ep 6, 1-9, Lc 13, 22-30

LỐI HẸP TIỀN VÀO NƯỚC TRỜI

“Người ta sẽ từ đông sang tây đến dự tiệc trong nước Chúa”.

Chúa Giê-su trách những người Do Thái, dân riêng của Người, không muốn nghe lời Người mà đi vào lối hẹp sám hối. Nhưng Người cho biết “Người ta sẽ từ đông sang tây đến dự tiệc trong nước Chúa”. Còn dân riêng của Người bị loại ra. “Những người sau hết sẽ trở nên trước hết, và những người trước hết sẽ nên sau hết”.

Lối hẹp dẫn đến Nước Thiên Chúa có sự sống vĩnh cửu. Lối rộng thênh thang dẫn đến nơi diệt vong ngàn đời. Chúa Giê-su mời gọi chúng ta đi vào lối hẹp của sự khước từ những danh lợi dục thế gian, là khước từ tên tuổi sáng chói, khước từ địa vị ngai ngai ghé mũ, khước từ giàu có của cải bạc tiền, khước từ những những thụ hưởng, những thú vui đời mau qua chóng vánh... Lối hẹp là lối của Chúa Giê-su, là lối từ bỏ chính mình để có thể để tâm đến hạnh phúc của người, lối hẹp hiến thân mình để người được sống.

Ai không đi lối hẹp là lối của Chúa Giê-su thì không thể vào Nước Trời. Nhưng, việc chọn lựa cho được lối hẹp khó khăn để đi và chối từ sự cuốn hút của lối rộng thênh thang dễ dãi, luôn là một thách đố không nhỏ đối với chúng ta, những con người luôn hướng chiều về phía bất chính, dễ dãi.

Cũng vậy, Chúa đang nhắc nhở chúng ta phải đi lối hẹp của Người, mới được dự tiệc Nước Trời. Đừng tự phụ mình đạo dòng, đạo gốc. Đừng đánh bóng mình con ông cháu cha. Đừng nghĩ mình có đạo là đương nhiên được phần rỗi, mà không cần theo lối hẹp của Chúa Giê-su. Đừng để rồi đây Thiên Chúa phải nói: “Ta không biết các ngươi từ đâu mà tới, bởi những kẻ làm điều gian ác, hãy lui ra khỏi mặt ta”.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết lắng nghe Lời Chúa Giê-su mà tiến vào lối hẹp để được dự tiệc Nước Trời. Amen.

**28/10 THÁNH SIMON VÀ GIUĐA TÔNG ĐỒ. Lễ kính.
Ep 2,19-22; Lc 6,12-19**

YÊU MẾN CHÚA, YÊU MẾN MẸ GIÁO HỘI

“Người chọn mười hai vị mà Người gọi là tông đồ”

Trong số mười hai vị mà Chúa Giê-su chọn làm tông đồ, có Simon, còn gọi là Si-mon nhiệt thành, và Giu-đa, không phải là Giu-đa bán Chúa, còn gọi là Ta-đê-ô.

Lời Chúa trong lễ kính thánh Tông Đồ cho chúng ta nhận ra chiều kích và vẻ đẹp “mầu nhiệm, hiệp thông và sứ vụ” của các tông đồ trong Giáo Hội của Thiên Chúa. Vì thế,

-Chúng ta chiêm ngắm, ngưỡng mộ một Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, luôn khiêm nhường kết hiệp với Chúa Cha, để thực hiện kế hoạch cứu rỗi theo đúng ý Cha.

-Chúng ta tạ ơn Thiên Chúa vì Người đã lắng nghe lời khẩn cầu của Chúa Giê-su, và ban cho Người quyền tuyển chọn những con người làm tông đồ theo thánh ý của Cha.

-Chúng ta vui mừng hạnh phúc vì được chính Thiên Chúa Cha chọn những mục tử tốt lành, để chăm sóc và chăn dắt đoàn chiên Người trên đồng cỏ xanh tươi bổ dưỡng.

-Chúng ta tri ân và cầu nguyện cho Đức Thánh Cha, cho các Giám Mục, linh mục, cách riêng là Đức Giám Mục và linh mục đang trực tiếp coi sóc giáo phận và giáo xứ mình.

-Chúng ta tạ ơn và cầu nguyện cho chính chúng ta được ơn yêu mến Giám Mục, Linh Mục, ơn hiệp nhất với nhau, và ơn cộng tác với các Ngài xây dựng Nước Chúa.

Bởi các Ngài là nền tảng đức tin của chúng ta, là thầy dạy, là người lãnh đạo, là người tế lễ và còn là lễ tế kết hiệp với lễ tế của Chúa Giê-su, để chúng ta được cứu rỗi.

-Hơn nữa, là những giáo dân trong Giáo Hội, chúng ta ý thức mình được sẻ chia “mầu nhiệm, hiệp thông và sứ vụ” với các tông đồ, để làm chứng cho Thiên Chúa giữa dòng đời.

Lạy Chúa, xin cho chúng con yêu Chúa, yêu Mẹ Giáo Hội và sống xứng đáng là người con hiếu thảo. Amen.

29/10 THỨ NĂM TUẦN 30 TN

Ep 6,10-20; Lc 13,31-35

NHẬN RA LÒNG CHÚA XÓT THƯƠNG

“Không lẽ một tiên tri phải giết chết ngoài thành Giêrusalem?”

Chúa Giê-su thương khóc cho thành Giê-ru-sa-lem, không phải ngôi đền theo nghĩa vật lý, nhưng là tâm hồn những con người được Thiên Chúa chọn làm đền thánh để Thiên Chúa để cư ngụ. Nơi Thiên Chúa Chí Thánh cư ngụ, đã bị con người biến thành chỗ chợ búa. Lòng người là đền thờ Thiên Chúa ngự trị, đã biến thành những bãi rác nhớp nhơ.

Vì xót thương dân thành Giê-su-sa-lem, Chúa Giê-su cương quyết lên đường đi Giê-su-sa-lem, để được chết tại đó, và để sau ba ngày sẽ sống lại cũng tại đó, cho dân thành Giê-su-sa-lem nhận ra lòng xót thương của Thiên Chúa. Chúa xuống trần gian, chết tại trần gian, sống lại tại trần gian, để người trần gian nhận ra lòng thương xót của Thiên Chúa.

Cũng vậy, Chúa muốn khi dâng lễ, các linh mục chết dưới chân bàn thờ, chết đi một đời tài hoa đáng tự hào kiêu hãnh, chết đi một tuổi thanh xuân, chết đi tất cả những ước mơ phàm tục, để xứng đáng là lễ dâng tạ ơn và cứu độ. Khi ban bí tích hòa giải, các linh mục chết ngay nơi tòa giải tội, để cả người ban bí tích và người lãnh nhận bí tích đều được sống lại tại chỗ. Thi hành sứ vụ ở nơi nào, chết ở nơi đó, để sống lại cũng ở nơi đó, và sống lại trong lòng mọi người đã được yêu.

Cũng vậy, Chúa muốn người làm cha mẹ, vì thương con, cũng hãy chết từng giờ từng phút trong chính ngôi nhà của mình, chết ý riêng, chết sức khỏe, chết những tật xấu, chết gương tối để làm gương sáng, và cuối cùng, tàn tạ một đời vì yêu, rồi chết thật. Tình thương ấy vẫn sống lại trong các con từng giờ, từng phút... và trong suốt cuộc đời của các con.

Lạy Chúa, xin tạ ơn lòng Chúa xót thương. Xin cho chúng con biết xót thương và hy sinh cho mọi người. Amen.

30/10 THỨ SÁU TUẦN 30 TN

Pl 1,1-11; Lc 14,1-6

GIỮ LUẬT VÌ YÊU CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Trong ngày Sabbat, ai trong các ông có con lừa hay con bò rơi xuống giếng mà không kéo nó lên sao?”

Thiên Chúa là đấng thấu suốt mọi sự, cả những lẽ kín niềm riêng của mỗi người, thấu suốt cả những ước mơ, toan tính, và cả những điều giấu nhem trong tâm tư. Vì thế, sự giả dối hay ngay thật trong lòng con người, thì chỉ có Thiên Chúa mới biết được. Còn con người, đúng là: “dò sông dò biển dễ dò, nào ai lấy thước mà đo lòng người”. Bởi thế, con người thường chỉ có thể đánh giá nhau qua cái dáng vẻ bề ngoài thôi, còn những ẩn tàng bên trong thì nếu có suy đoán mò mẫm cũng không bao giờ là chính xác.

Những luật sĩ, những người biệt phái thời Chúa Giê-su là những người luôn tỏ ra mình là người đạo đức vì hiểu biết lề luật và giữ luật nghiêm túc. Thế nhưng, chỉ có Chúa Giê-su thấu tỏ lòng họ. Vì thế, chỉ có Người mới dám lên án họ vì họ sống không thật lòng với Chúa, và với mọi người. Họ cứ nhất nhất phải giữ luật ngày sa-bat là không được chữa bệnh. Chúa Giê-su nói: *“Trong ngày Sabbat, ai trong các ông có con lừa hay con bò rơi xuống giếng mà không kéo nó lên sao?”*.

Lời Chúa mời gọi chúng ta phải luôn luôn ưu tiên giữ luật mến Chúa và yêu người. Giữ bất kỳ luật nào mà không có lòng mến Chúa và yêu người, thì cách giữ luật ấy chưa phải là hoàn hảo, nếu không nói là còn tàng ẩn một mục đích chưa tốt. Ước gì mỗi chúng ta luôn dặn dò nhau, rằng, hãy yêu Chúa chân thành, và sống sao cho vinh danh Chúa, sống sao cho mọi người được hạnh phúc an vui. Và luôn nhớ: đừng mượn danh Chúa, mà đánh bóng chân dung, tên tuổi, sự nghiệp của mình, còn trái tim mình thì hóa đá, cõi lòng mình thì vô cảm.

Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn mến Chúa, và biết xót thương sẵn sàng xuống tay giúp đỡ mọi người. Amen.

31/10 THỨ BẢY TUẦN 30 TN

Pl 1,18b-26; Lc 14,7-11

MÔN ĐỆ CHÚA GIÊ-SU KHIÊM NHƯỢNG

“Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”.

Có vẻ chúng ta vẫn thích chọn cho mình một chỗ nhất trong gia đình, trong giáo xứ, trong hội đoàn, trong một tập thể, ngoài xã hội và kể cả một chỗ nhất ở nghĩa trang, ở đất thánh. Tất cả đều là những chỗ nhất theo cách suy nghĩ phàm tục của loài người. Chọn cho mình một chỗ nhất mà không hay biết những chỗ nhất ấy là chỗ nhất ảo. Không phải đó là bằng chứng cho sự mê muội của mình đó sao. Mê muội vì không biết rằng, cách nào đó, mình là người kiêu ngạo nhất.

Có người nói: “người kiêu ngạo muốn cho mình nhiều cái nhất, là những người không sống được với ai, và chính họ cũng là người cô đơn nhất, và hãy cẩn thận, có thể là người thất bại nhất”. Với các Ki-tô hữu, nên hiểu: ai có lòng kiêu ngạo, thì kẻ ấy còn là môn đệ của ma quỷ. Môn đệ của Chúa Giê-su phải là người có lòng hiền lành, khiêm nhường như Chúa Giê-su. Hãy chọn một chỗ tâm sự với Chúa Giê-su, để chiêm ngắm vẻ đẹp chí thánh của đức khiêm nhường, của lòng nhân hậu, để Người sẽ dạy chúng ta biết chỗ nào là chỗ bình an, hạnh phúc. Hẳn là Người sẽ dặn dò chúng ta: *“Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”*. Và cũng chính Người sẽ cho chúng ta biết, chỗ “khiêm nhường hạ mình xuống” là chỗ khởi đầu của đức Tin, Cây, Mến, khởi đầu của tình yêu, khởi của lòng thương xót, và cũng là chỗ khởi đầu hành trình về Nước Thiên Chúa.

Đừng kiêu ngạo, bởi người kiêu ngạo không thể có đức tin, đức cậy, đức mến, cũng không có tình yêu lòng xót thương đối với ai cả, hoặc nếu có, thì tất cả cũng chỉ là giả dối.

Lạy Chúa, xin cho chúng con hiền lành khiêm nhường như Chúa Giê-su, để yêu Chúa và yêu mọi người. Amen.

2020

**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
HƯỚNG TỚI
SỰ TRƯỞNG THÀNH TOÀN DIỆN**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 10 - 2020***

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
 Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

GIẤY CHỨNG MINH NHÂN DÂN

SỐ **99294731**

Họ tên: **CAO KHIÊM NHÂN**

Sinh ngày: **24-11-1991**

Nguyên quán: **Quảng Ngãi**

Nơi ĐKKK thường trú: **TT. Thuận Nam**
Hàm Thuận Nam, Bình Thuận

Dân tộc: **Kinh** Tôn giáo: **Đạo Thiên Chúa**

DẤU VẾT RIÊNG VÀ DỊ HÌNH

Nốt ruồi cách 2cm dưới sau
 đuôi mắt phải

Ngày **28** tháng **04** năm **2009**

G. **BÌNH THUẬN**

Thôn Linh Sơn

NGÓN TRỎ TRÁI

NGÓN TRỎ PHẢI

